

РІК LXII, Ч. 9

ВЕРЕСЕНЬ – 2005 – SEPTEMBER

№ 9, VOL. LXII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LXII

ВЕРЕСЕНЬ

Ч. 9

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан

Редактор англомовної частини — Тамара Стадниченко

Мовний редактор — Лев Чабан

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки

Марта Богачевська-Хом'як

Любов Волинець

Анна-Галія Горбач

Ася Гумецька

Галина Кирпа

Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА

Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США

Для членів СУА \$25.00

Для інших передплатників \$30.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США US \$40.00

Адміністратор: М. Оріся Яцусь

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LXII

SEPTEMBER

№ 9

Published by

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban

English Editor — Tamara Stadnychenko

Ukrainian Language consultant — Lev Chaban

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President

Martha Bohachevsky Chomiak

Lubow Wolynets

Anna-Halia Horbach

Assya Humetsky

Halyna Kyrypa

Kateryna Nemyra — Press

Marta Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel./Fax: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$30.00

Annual subscription in countries other than USA \$40.00 US currency

Single copy \$3.00

Business administrator: M. O. Jacus

Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Світлана Кузьменко. Осінь	1
Леся Лисак-Тивонюк. Айстри цвітуть	1
Збережемо „Наше Життя”	2
Леонід Куценко. „Мов ангел, сяла предо мною...”	3
Надія Суровцова. „Начальнічек”	5
Дмитро Чередниченко. Очі ластівки	6
Ганна Черінь. Ломикамінь	8
Сторінки минулого. Багацтво в скрині.	9
Нам пишуть... ..	10
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
Oksana Xenos. Safeguarding the UNWLA's Tax-exempt Status	12
Christina Kyj Pluta. Winning by Going the Extra Mile	14
Ivan Franko. Autumn Wind	15
Irena Schubyn. Aloha from the Desert	16
Polynesian Ginger Chicken	17
A Word About Self-appreciation	18
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СУА	19
Діяльність округ і відділів СУА	20
Переступили межу вічності	29
Добродійство	31
Нашим дітям	34

На обкладинці: Ярослав Стадник „Айстри”.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріяли і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з „Нашого Життя” дозволені за поданням джерела.

Усі редакційні матеріяли просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою „редакторів”.

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2005 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Світлана КУЗЬМЕНКО

ОСІНЬ

Золотіє осінь в даліні.
На дорогу листя ронять клени.
Осінь в очі дивиться мені.
Не дивись так, осене, на мене.

Бо тебе я зовсім не боюсь.
Чи ж не стане те, що має стати?
Тільки в душу не заходь мою,
Доки не зведу тобі я хати.

У сяйві променів. Поезії.
Торонто, 1984

Леся ЛИСАК-ТИВОНЮК

АЙСТРИ ЦВІТУТЬ

Знов цвітуть айстри. Знов задумано дивляться їхні голівки – білі, рожеві, фіолетові і ще якогось особливого кольору, який хіба назвати „кольором заходячого сонця”. Знов у людських очах відбиваються такі ж думки, як щороку – літо кінчається, те вимріяне, довгождана літо.

Цвітуть айстри. Квіти поетів, квіти мрійників, квітки давніх приходств, клюмбів біля сільських шкіл, квіти, що їх плекали матері, сестри. Квіти, що цвітуть при уявній стежці до рідного...

Мовчать граціозні голівки айстрів, думка підказує: – такий порядок у природі. Одне відходить, друге наступає. Та й буває гарна, погідна золота осінь.

Дивлюсь на ніжно-білі, тепло-рожеві, маєстатично-фіолетні квітки. – Гарні ви, що нагадуєте колишній поворот до школи по вакаціях. Мати сіяла вас колись на великій клюмбі перед школою. Відтоді ви пахнете домом, тим, що його тепер вже нема. Відтоді ви пов’язалися в думках з тими, що „людські діти вчили”.

Правда, ви не такі, як мамині, ані навіть такі, як на пачечці з насінням. На малюнку вас представили з довгими, легкозакучерявленими пелюстками. А тут у вас короткі, туго скручені пелюстки, ще й жовта серединка. Ви радше схожі на айстри, що цвіли на сільських городах, що їх сіяли дівчата. Звали вас у селі не айстрами, а „вареничками”. Хоч не поетична, та мила назва. Чи тому, що ви були плоскі й круглі, ви сільські варенички?

Знаю, знаю, мої айстри, що бувають різні породи квітів, не дивуюся. Та чому це я в думках з вами розмовляю? Хіба квіти розуміють людську мову? Не думаю, та чула тут не раз, що будьто, квіти краще ростуть і цвітуть, коли людина до них промовляє. Будьто вони теж прагнуть людської уваги, як і все, що живе.

Якщо це правда, то аравкарія, яка стоїть у кутку під вікном, любить стукіт писальної машини, бо росте-росте вже аж під суфіт.

Рука обережно гладить голівки айстрів. – Не шкодить, що ви трохи інакші, як були в мамі. Ніщо вже не буде таке, як колись було. Часи змінилися, і ми, люди, теж.

Тільки може людина так добре себе не бачить, як бачить доккілля.

... Перед очима все ще мамаина клюмба. Високо підсипана, ідеально кругла. Посередині був кущ лілей. Тих білих, що зацвітали на св. Івана-Лопушника... А стежка довкруги клюмби висипана білим піском.

Не пригадую чи мати підливала квіти, як оце ми всі тут підливаємо. Мабуть ні. Скільки відер води треба було принести зі студні? Та земля вдома була добра, росли айстри пишно.

... Бачу сільські городи, де айстри-„варенички” зацвітали поміж буряками чи капустою, при стежці чи борозні. Ну, так, кожний клаптик городу був цінний, мав принести користь, а квіти сіяли тільки для прикраси.

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”!

*Завершуючи святкування 60-літнього ювілею „Нашого Життя”,
яке ми з незалежних від нас причин відзначували цього року,
складаємо на Пресовий Фонд журналу 6,000 дол.
З цієї нагоди щиро вітаємо видавців журналу,
головного редактора Ірену Чабан і Редакційну колегію!
Бажаємо творчої наснаги, талановитих авторів,
доброзичливих критиків і вдячних читачів!*

Любомира Калін, голова Округи Чікаго.

Членки Округової Управи Округи Чікаго. Перший ряд, ліворуч: д-р Тамара Тимцюрак, Марія Боднарук, Анастасія Хариш, Любомира Калін, Олена Харкевич, Любомира Шеремета, Оксана Мельник. Другий ряд, ліворуч: Марія Щерб'юк, Ольга Дяченко, Олена Матвішин, Люба Новак, Катя Гриневич, Олена Шкорбут, Ліна Басюк, Віра Троцюк.

Список жертводавців з ювілейного пролуденка Округи Чікаго подаємо у списках на Пресовий Фонд стор. 32.

Пішла й собі за прикладом колишніх сільських дівчат: мій город тільки дещо більший від трьох порядних рушників, тож посадила айстри поміж рядком цибулі й рядком калярепи... Непоетичне сусідство для мрійливих квітів, та іншої ради не було.

...Колись мати зривала декілька айстрів і ставляла на столі, на якому я писала. Тепер знов інше: я зірву кілька квіток і повезу їх мамі. Все здається, що мати побачить квіти, що нагадують нашу молодість.

Обережно зрізую високі, крихкі стебелінки. На руці зостається особливий аромат. Дуже делікатний, неподібний до ніякого запаху квітів. Є у ньому щось терпке, щось, що віддихає ранньою, ясною осінню. Дивно, що в цьому занечищеному повітрі можу його так виразно чути. Зовсім так само пахли айстри вдома.

Букет айстрів у руці всміхається нерозгаданою усмішкою. Чи це означає, що минулі роки так тісно вплелись у нинішній день, що мініатюрні картини теперішнього бачаться завжди крізь призму тамтих років?

*Леся Лисак-Тивонюк.
Три букети зілля, Торонто, Канада, 1983.*

Її фотографію побачив цілком несподівано для себе у музеї „Лавка Чехова”, що в російському Таганрозі. В одному із залів, що відтворював дитячу кімнату в домі-лавці батька Антона Чехова, мою увагу привернула світлина привабливої дівчини. Підпис під нею змусив мене подивуватися – Надія Сигида. Як згодом вияснилося, це була та сама Надія, котру я знав через її романтичне і драматичне знайомство з українським поетом Павлом Грабовським. З'ясувалося, що юна Надія мешкала поряд з будинком Чехових і приятелювала з молодшою сестрою майбутнього письменника. Мені ж було приємно вперше побачити світлину Надії, яка залишила глибокий слід у житті Павла Грабовського, про долю якої писала свого часу демократична преса Європи, у тому числі й Іван Франко.

Рис. Зоряни Сохацької.

„Мов ангел, сяла предо мною...”

Дивляючись у фото молоді красуні, подивляюся вкотре несподіваному переплетінню людських доль, а в пам'яті зринула історія її короткого життя, світлим ескізом в якому була зустріч з Павлом Грабовським. Там, перед світлиною, пригадувалася характеристика Надії зі слів Павла Грабовського, яку тепер наведу дослівно: „З природи та темпераменту Надя була повним втіленням життя й молодості – завжди різва, весела, жвава. М'який погляд її глибоких очиць, ласкаве та щире серце, дзвінкий заразливий сміх свідчили за безпосередність натури. Душа світилася в кожному словечку, в кожнісінькій ухмилочці; зовнішність щоразу видавала її; все її духовне життя ніби було списане на виду. Моторна енергійна, вона вкладавала все серце в те діло, яке робила”. Не сумніваюся, що вам уявилася типова інтелігентка-народниця вся в центрі уваги друзів-бунтарів, вся в роботі, в кипінні енергії діяння? Мене свого часу теж вразила ця характеристика, але крізь призму знання того, що такою Павло Грабовський побачив вчительку із Таганрога Надію Сигиду в пересильній тюрмі Бутирках (Москва), а згодом знав такою на довгому етапі до Сибіру, де Надію

чекало 8 років каторжних робіт. Навіть не вразила, а шокувала. Павло Грабовський з Надією Сигидою з Бутирок пройшов довгий шлях Сибірським трактом. На тому шляху вони здружилися, а поет щиро покохав молоду жінку. „Сибір несходимий” розлучив їх. Павла Грабовського заслали до Іркутської губернії, а Надію чекала Карійська жіноча каторжна тюрма. Далі було листування двох молодих людей, яке перервала смерть Надії, що стала відома цілій Європі, як Карійська трагедія.

7 травня 1888 року етап в кількості 50 в'язнів вирушив з Москви до Сибіру. Павлу Грабовському тоді ще не виповнилося двадцяти чотирьох літ, а Надії було не повних двадцять п'ять. В українського поета позаду було виключення з семінарії та заслання в село під гласний нагляд поліції на три роки, черговий арешт, тюрма, а попереду перспектива багаторічної каторги. Власне, в Україну він більше не повернеться. Надія, народилася в грецькій міщанській родині міста Таганрога, з відзнакою закінчила гімназію та отримала посаду вчительки. За участь в „Народній волі” вона отримала 12 років, а її чоловік українець Яким Сигида був засу-

джений до смертної кари. Клопотання про помилування, написане Надією (згодом вона докоряла собі за те клопотання), скоротило її вирок до 8 років, а чоловіка – замість смертної кари чекала довічна каторга, яку скоротить дочасна смерть у Харківській тюрмі.

У карійській жіночій каторжній тюрмі Надія почула розповідь про долю однієї із ув'язнених, яку за те, що не встала, коли тюрму відвідував генерал-губернатор Корф, було побито та на одинадцять місяців закрито до карцера. Жінки політичної в'язниці добивалися, щоб комендант їхньої тюрми Масюков, який був ініціатором такого принизливого покарання жінки, залишив посаду. Аби змусити його зректись посади, жінки політкаторжанки двічі вдалися до голодування, але обіцянки піти у відставку Масюков не виконав. Тоді Надія Сигида попросила Масюкова прийняти її. Ось як розповідає про це прийняття Павло Грабовський у статті „Надія Костева Сигида” (1890): „Ранком 31 августа встала скоренько, убралася в чорний одяг і сіла читати Успенського; тут явилися жандарми від коменданта за нею. Похапцем одяглася і, сказавши до всіх: „Прощайте”, швиденько вийшла. Чи треба казати, що сталось? Вона вдарила в лице Масюкова (да будет він проклят!). Її перевели в кримінальну тюрму і посадили самотою, туди ж згодом перевезли ще трьох товаришок: Калюжну, Ковалевську та Смирницьку”. Павло Грабовський у своїй статті-спомині наводить цитати з листа Надії до „близьких людей”, певно, до самого автора, написаного за два тижні до смерті: „...Своєю пощочиною я виплатила образу, – дала знати, що здирства та знущання з себе ми не допустимо... Тож будьте відважні, любіть з повної душі всіх, всіх людей, любіть правду та добро!”.

У кримінальній тюрмі Надія відразу ж оголосила голодування. Довідавшись, що сталося в карійській в'язниці, генерал-губернатор Корф наказав покарати Сигиду сотнею ударів різками. Незважаючи на те, що лікар відмовляв від такої езекуції, зважаючи на поганий стан здоров'я Надії, знайшлися охочі виконати припис генерал-губернатора. Непритомну Надію принесли до камери, де вона й померла. Її подруги Калюжна, Ковалевська та Смирницька теж померли, вживши отрути.

„Не в обіймах рідні,
У покійній труні
Ти, голубко моя, опочила”

– писав Павло Грабовський у вірші „Тужба”.

А від катових рук
Серед пекла та мук,
Всі пригоди життя покінчила.
Разом промінь загас...
Задаремно в той час
Викликала ти неньку до себе...
Висла п'ятьма німа...
Ти була не сама, –
Три сестри помирили край тебе...

Павло Грабовський згадує у статті, що приклад трьох жінок підтримали кілька чоловіків. Насправді бунт чоловіків-політв'язнів, розбуджених протестним вчинком Надії, був масовим. Про це розповідав вже Іван Франко, який поряд зі згаданою статтею Грабовського, друкованою на сторінках журналу „Житє і слово” (1895), вмістив і свої „Поправки й додатки до споминів про Н. К. Сигиду”. Зокрема він інформував читача: „ Отже, швидко після геройського вчинку Сигиди Корф, розлючений на політичних, велів їм заявити, що коли відтепер хто з них провинуватиться таким чином, за який звичайних каторжників карають різками, то й їх будуть сікти. Політичні тут же, коли їм було прочитано сю загрозу, заявили комендантові, що коли начальство одного з них висіче, всі вони заподіють собі смерть... А скоро про смерть тих чотирьох дійшла відомість до політичної мужеської тюрми, всі мужчини так само, сповняючи давнішу заяву, зажили отрути. Та начальство, бачучи, що ті три разом з Сигидою померли від отрути, і чуючи, що всі політичні разом занедужали і харчать, догадалися, що і вони потруїлися, і кинулися їх рятувати. Їм силоміць позадавали антипод, і, крім двох, згаданих у споминах, вони вернули до здоров'я”.

Трагічна смерть Надії глибоко вразила українського поета.

„Мов ангел, сяла предо мною,
Неначе квітонька цвіла,
Моєю зорею ясною,
Моєю музою була!” – напише згодом Павло Грабовський.

Варто зазначити, що у першій поетовій збірці „Пролісок” (1894) зібрано чимало поезій присвячених Надії Сигиді. Власне й розпочинає книгу поезія „Присвята”, нагадуючи читачеві, що ця збірка віршів адресована „До моєї покійної сестроньки Надії”:

Як побожну данину
Найсвятішої любови,

Оцю збірочку сумну,
Звуки скривдженої мови, –
Я присвячую тобі,
Моя сестронько кохана,
Що загинула в боротьбі,
Злою долею спіткана!

Вілюйськ, Якутськ, Тобольськ – адреси заслання українського поета. Він палко прагнув повернутися в Україну, він мріяв втекти в Галичину, до Івана Франка і Михайла Павлика, які підтримували його листами у засланні, які друкували його твори. Із відведених йому Всевишнім тридцяти восьми років чотири роки він був під наглядом поліції, а чотирнадцять провів у засланні. Восени 1902 року хвороби здолали поета, перекресливши всі його плани і сподівання. Відчуваючи близькість розв'язки його земних заслань, він попросив покласти у домовину пасмо волосся Надії Сигиди – її дарунок перед розлукою на етапі 1888 року.

„Хто стрівав серед життя хоть одну таку людину, – писав про Надію у статті-спогаді Павло Грабовський, – в тому довіку не згасне світлий погляд на життя, ні палка любов до ближнього”. Тяжке життя митця-політкаторжанина було позначене світлою любов'ю до Надії Сигиди, щедро перелитою в поетичне слово

(„До Н.К.С.”)

Такої певної, святої,
Такої рідної, як ти,
Такої щирої, простої –
Вже більше, мабуть, не знайти.

Таку не часто скинеш оком,
Такою тільки що марить...
А раз зустрінеш ненароком –
Навіки душу озарить!

Леонід КУЦЕНКО,
літературознавець.

Надія СУРОВЦОВА

„НАЧАЛЬНИЧЕК”

Нас було 300. Зона як зона. Чомусь, правда, табір був штрафний, мабуть, для блатнячок чи побутових. Нам, політичним, іншого й „не положено”.

Спека, північне літо. Коли сонце так довго на небі, коли нема холодку, а головне – нема води. Вода по нормі, скільки її там!

Робота брудна. Піт заливає очі. Щоб ти не робив, усе одно спека тебе мордує. Не знаю, як там чоловіки, а жіноцтву той бруд, той брак води дошкуляли найбільше. Більше за голод, більше за надмірне напруження.

І от – робота в полі. А недалечко – маленьке озерце. Може й не озерце, просто велика калюжа серед торф'яників, але в наших спраглих очах виросла в ставок.

І кожного вечора, закінчуючи роботу, перед тим, як вертатися до зони, ми плескалися в тій нагрітій сонцем воді і відчували себе знов людьми. Радощі Ельгену! Нам заздрили усі, що ходили на іншу роботу. Хоч у нас були порепані пучки від сухого коріння, хоч солонна була шкіра на наших обличчях. І заробіток був невеликий. Проте – заздрили. Саме ставкові, воді.

Щастя таборове не буває довгим.

І одної „перевірки”, коли всі стояли виструнчено на майданчику коло вахти, ми почули наказ: „Запрещаю!” (павза) бригаді, що працює на полі коло ставка, забороняю мити руки, ноги і прочіє мелочі!”

Коли минуло 10 років, коли чимало нас повернулися майже до людського життя, стрінувшись, ми згадуємо минуле. І регочемо від серця: „мелочі” з його чудесною, непереможною українською вимовою. Але тоді ми не сміялися. Це була така гірка образа! Нам забрали оту мізерну радість, оте повернення на нари напівчистими, отой сон у прохолоді знеможеного працею тіла, вбогі мрії в'язня.

Надія Суровцова. Спогади. Київ, В-во ім. Олени Телізи, 1996.

ОТЧІ ЛАСТІВКИ

З нагоди ювілею Ганни Черінь

Ганна Черінь відзначила свій ювілей. Більшість із тих літ – за межами Батьківщини, але зі щирою думою про неї. Батьківщину плекає письменниця у своїй причасній душі, у своєму поетичному слові. По суті ж увесь творчий шлях Ганни Черінь (від збірки “Crescendo” – 1949) відбувся на чужині, точніше, на українському острові свого серця серед чужомовного моря.

Тож і мріялося-марилося обійняти душею єдину у світі рідну, священну землю:

Ой думки мої,
Ластівки мої,
Ви летіть у нестримнім вирі
Через океан
На широкий лан –
На Україну, в далекий вирій...

(“Ластівки”)

І як тільки з’явилася добра нагода, їде Ганна Черінь на Батьківщину, сповідається їй у своїй щирій любові, звітується (в Державному музеї літератури України) великим творчим ужином перед рідними й перед співвітчизниками.

Роздуми про ту знаменну для неї мандрівку, вона вмістила у новій книзі “Дев’яте чудо”.

Ще у “Вибраній ліриці” (Київ, “Юніверс”, 2002) Ганна Черінь писала: ”Понад 50 літ прожила я в, не можна сказати чужім, але в чужомовнім світі. А для поета чужа мова й означає – чужина... Яка б добра не була мачуха, рідна мати тільки одна.

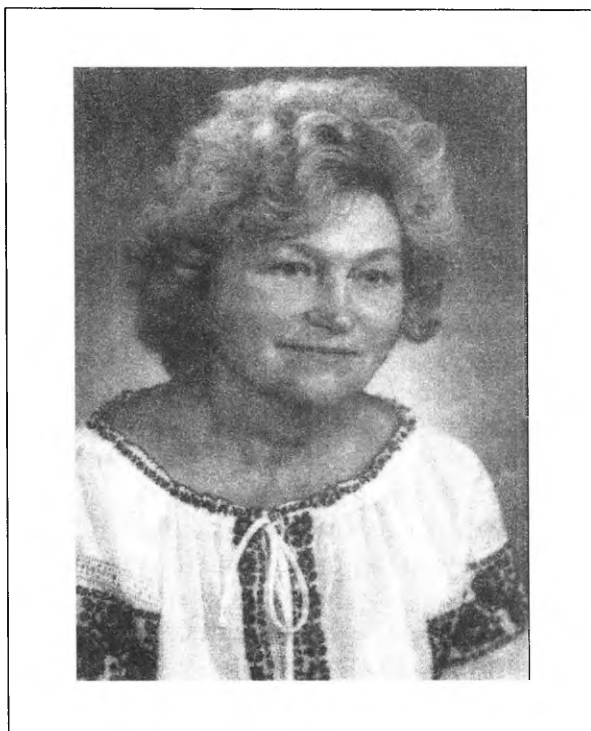
Життя моє і творчість увінчались Незалежністю України. Мрії збулися. Я щаслива.

Бажаю Вам щастя й любови в Незалежній Батьківщині, мої дорогі читачі!”

До речі, в поетеси свій погляд на таке делікатне й глибоке поняття – любов:

Тоді в пориві серце все віддати хоче,
в обмін не вимагаючи нічого.

Так говорить поетеса про безкорисливе й праведне почуття у своєму вірші “Любов” з першої збірки “Crescendo”.

Тепер у доробку Ганни Черінь “десяток поетичних збірок, а до того ще й оповідання, подорожні нариси і гумор, статті і критика” (з авторської передмови до “Вибраної лірики”). Додамо: і переклади світової поезії, і книги для дітей: “Братик і сестричка”(1960), “Українські діти” (1899), “Нове життя” (1993) та інші.

А ті знамениті подорожі письменниці по широкому світові! І в кожному куточку світу в її серці знаходилося місце для спогаду про сокровенне. Ось рядки із вражень про подорож до Віндзору – найбільшої в світі королівської резиденції.

“Англія, більше ніж ЗСА, вважає на нестачу палива, але – заявив наш гід – Бог є англієць, як це усім відомо, й він завжди знайде вихід із кожного скрутного становища. Отож, дякуючи англійському Богові, в Північній Морі знайдено поклади оливи. Ми, українці, повинні теж усвідомити, що наш Бог – українець, і тоді він нам також стане помагати!”

Після того, як я перечитав не одну книжку поезії й прози Ганни Черінь, зі щирою певністю скажу: її Бог таки українець, а ще певніше: Божа матір її – Україна. І та Божа Матір завжди з поеткою – благословляє в дорогу й на добре слово, у найдальші куточки планети їй посилає благовість і натхнення.

Ганна Черінь дуже влучно вибрала собі псевдо: бо надто тонко відчуває черінь рідної землі, – як та черінь гріє і як пече. Та й в одному з листів, що наводить Петро Ротач у журналі “Київ”, призналася: “А я, що виросла в місті й до 14 літ корови не бачила, любила й люблю селян. Це найрозумніші й найчесніші люди на світі (тепер вони у нас виродились). От і вибрала “Черінь”, щоб ближче до чорнозему”. Саме оця духовна близькість до рідних коренів і визначила творчий сенс і мету письменниці: жити Україною, працювати задля України. Ось кілька штрихів із “Короткої автобіографії”, в якій вона сама визначила символ своєї стежки: “Я виросла на Київщині в родині диригента і вчителя, дочка-одиначка, але не розпещена. Можливо, що не дуже пестило нас життя – батько мусів ховати своє “соцпоходження”, хоч вийшов із багатодітної сім’ї, більшість якої загинула від страшного голоду 1933 року. Писати почала з дитинства і в школі здобувала премії за свої вірші. А як пішла до університету (Київського – Д.Ч.), писати перестала, бо від поетів, а особливо від початківців, вимагали “поезій” про партію, соцзмагання, вождів... Війна перервала навчання і вивела на чужину. Чужина – найкраща школа любови до Батьківщини. Вона навчає боротися за свій край тією зброєю, що Бог дає поетам – словом”.

Ганні Черінь вдалося багато створити й частину з того видати. І це склало понад двадцять книжок – і для дорослих, і для дітей. І все це – під знаком України. Навіть у творах, присвячених далеким екзотичним краям, звучить Україна. Ось “пішли гуляти по Єлисейських Полях. Це – так, як Хрещатик у Києві...” Де ті Гаваї? І туди “прихопили й українські вбрання – вишиту блюзку й сорочку. Одного дня вдягли і зробили сенсацію: серед барвистих гавайських вбрань наша одежа вражала своєю незвичайністю, і цілий день ми давали нашим співмандрівникам та гідам відомості про Україну та робили ‘пропаганду’”.

Якщо зважити, скільки поетка об’їздила світу, то й певні будемо: ускрізь там по світу лунала українська мова, вібрала її духовна енергетика, линула Божа краса...

Слава Богу, уже побачили світ і на Батьківщині її твори – в періодиці, шкільних читанках і окремими книгами. Особливо подійним стало видання роману “Слова”. Це, – писав Леонід Полтава, – “віршований роман про

любов у її багатьох аспектах, включно з любов’ю до нації”. Хоч увесь твір зітканий з трагічної долі української творчої інтелігенції часів сталінщини, але просвітком на майбутнє звучать ліричні зболені рядки:

Найтриваліший скарб – слова,
Все інше у нас – тимчасове,
І поки не скорене слово,
Надія на волю жива.
На вас вся надія, лицарі слова,
Ті, що працюють без нагород.
Пишіть,
говоріть,
щоб не згинула мова,
Щоб не пропав український народ.

Поетка кликала й провіщала. І співала гімн Україні. “Коли я писала й видала ‘Слова’, ніхто б і не подумав, що вдарить блискавка і станеться так, як у закінченні мого роману. А сталося, дякуючи Богові й долі”.

Пора ту долю піднімати, як ту червону калину в стрілецькій пісні. І мусить бути із ким піднімати. У своїх лондонських враженнях Ганна Черінь дуже гарно пише: “Це одна з привілеїв українства, що ми всі як одна велика сім’я. Якщо американець у великій місті до когось звернеться й скаже: ‘Я голодний, і мені нема де заночувати’, це йому допоможе, як мертвому кадило. Але знайдіть українця й зверніться до нього рідною мовою – і вас приголублять”.

І ще дуже делікатна далі репліка: “Правда, зі знайомими бувають прикрі розчарування, але про це не варто говорити”.

У вірші для дітей Ганна Черінь, що з’їздила пів-світу (зі своїм чоловіком Степаном), якимсь писала:

Різні в світі є країни,
Гарні є, є і багаті,
Та найкраще в Україні,
Бо найкраще – в рідній хаті.

Зухвала думка так і норовить, пані Ганно, запитати: “Чи не закралося, бува, тепер розчарування (‘Ні-і-і, що ви!’ – озвалася присутня на вечорі поетка), як то траплялося зі знайомими?” „Але про це не варто говорити”? – добре Ви сказали.

Не змовчу висловити своє захоплення Вашим творчим і життєвим подвигом: стільки витримати, стільки пережити – і все з вірою у світлу долю Батьківщини, і все в ім’я України.

Ваше слово, вашу щиру молитву ми сприймаємо як духовну й хвильову поміч Вітчизні. Ви писали:

Україно! Волошки у хворому житі...
Я за Тебе молюся цим болісним віршем.
Україно моя! Ти найкраща у світі!
А найкращим у світі живеться найгірше.

Що ж до характеру, вдачі нашої, то добре підмітив Леонід Полтава, пишучи про Вашу поезію: “Туга й бажання мати й собі ‘крила зелені’ – це наше, українське бажання, з яким можемо і входимо в міжнародний світ, але – на власному коні”.

Ганна ЧЕРІНЬ

ЛОМИКАМІНЬ

Українським жінкам-в'язням присвячую.

Чорні хмари бурею страшать,
З півночі загрожує зима –
І здається часом, що нема
Порятунку нам від цих проклять...

Над Вітчизною гудуть вітри,
Видирають зерно з колосків,
Блискавкою спалюють бори,
Суховієм знищують посів...

Гострий дощ розстрілює траву –
А вона кричить:
– А я живу!!!

Український сонцеликий квіт
Вороги заслали на Сибір,
Щоб його убив морозу гніт,
Щоб загинув він в ярмі зневір.

На край світа заховали вас,
Сестри ясноокої молоді,
В непривітний і чужий Явас,
На поталу лаґерній орді...

Ні, таких знущань, таких наруг
Не вчинив би найлютіший звір!
Голод, рабська праця, рій недуг –
А навколо льодовий Сибір...

І в такій біді кричить трава:
– Я не вмерла! Я і тут жива!!!

Так! Знайшлися мужні героїні,
Що в лабетах муки і страждань
Вірними лишилися Україні
І життя поставили на грань.

Вільне слово із темниці лине
І над цілим світом пломеніє.
Чуємо, Стефаніє й Ірино
Чуємо Вас, Ніно і Надіє!

Мусимо боротись до останку,
Як би це запекло не було,
І крізь ніч діб'ємося до ранку,
Щоб добром перебороти зло!

Є у вас підмога й оборона
І багато в світі друзів є!
Вже залізна прорвана заслونا,
Цілий світ вам руку подає.

Все міцніше тисне Ломикамінь,
Молода, нескорена трава,
На весь світ кричить: „А я жива!”
І тягар, що нас давив віками,
Силою своєю розрива.

1977

*Ганна Черинь. Зелень моря.
Поезії 1975-1980. Торонто, 1981*

<p>ОРГАН СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ</p>	<h1>НАШЕ ЖИТТЯ</h1>	<p>OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA</p>
  		
<p>OUR LIFE</p>		
<p>РІК I Ч. 5 ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., ТРАВЕНЬ, 1944 ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., MAY 1944 VOL. I № 5</p>		

Багацтво в Скрині

Кілька років тому Централь СУА закликала свої відділи складати гроші на закупно зразків українського народного мистецтва. На цей заклик відділи прислали поважну суму гроша, за які куплено в кооперативі „Українське Народне Мистецтво” у Львові прегарну збірку українського мистецтва.

Ця збірка важна тим, що вона була виготовлена після плану знавців та обіймала кожную галузь нашого мистецтва для повної вистави навіть на велику скалю. Важна вона й тим, що чимало зразків, як, наприклад, килими, були зроблені із взорів славної української артистки Олени Кульчицької й обнімають кожную епоху розвитку української культури.

Так само важні є зразки виробів деревляних, керамічних (глиняних) і мідяних. Найбільше зразків є вишиваних хрестиками, низинкою й плоским гаптом, як теж вироби вовняні; з кожною частиною нашого прегарного, широко розкиненого краю.

Нащо, властиво, СУА купив це все? Чи на те, щоб воно лежало в скрині в Централі? Певно що ні!

Союз Українок Америки, організація культурно-освітня, поставила собі завдання поширювати українську культуру в Америці. Найкращим і найбільш приступним способом для цього є уладжування вистав українського мистецтва в громадах, де є відділ чи відділи СУА. Майже в кожній місцевості є будинки публичних читалень – Паблік Лайбреріс, яких заряд дуже радо приймає такі вистави й навіть помагає людям, що її уладжують. У великих містах є ще Музеї та різні організації, які теж дуже радо помагають уладжувати вистави українського мистецтва, даючи місце в будинку й людей до помочи. Треба тільки до них звернутися.

Така вистава дає можливість заінтересування ширшої публики нашим мистецтвом, культурою й історією нашого народу. Ми так часто нарікаємо і дуже болить нас, як Росіяни або Поляки присвоюють собі наше мистецтво, танки чи музику, але, поза нарікання, нічогосінько не робимо в тій справі. А є така добра нагода, є можливість, є чим показатися, уладивши виставу українського народного мистецтва. Речі на виставу може дістати кожный відділ СУА без жадної оплати за речі. Відділ оплачує тільки посилку куфра.

Навіть уладжування вистави у своїй громаді, серед свого середовища є дуже гарна й корисна праця. Перш усього наша молодь знає дуже мало про українське мистецтво. Сам факт, що вони вдягаються в українські костюми, не дає ніякого знання про те, як розвивалося наше мистецтво, які його галузи й можливості.

Навіть ми, старші, що приїхали сюди з Старого Краю, знаємо мало, як, наприклад, вдягалися наші люди в різних частинах України: в Галичині, на Волині, Гуцульщині, Полтавщині, Київщині і т.д. Які були умовини тієї чи іншої частини України, що заставляли її людей інакше вдягатися, вживати інших приладів до праці в господарстві, а навіть мати інші звичаї й обичаї.

Чому наше жіноцтво так мало інтересується цією ділянкою нашої організації? Звичайно є такі вимівки: „Тепер є війна, жінки працюють, ніхто на виставу не прийде, нема де вистави уладити і т.д.”.

Це все правда тепер, але війна все не була і не буде. Жіноцтво наше й перед війною працювало, а ті, що уладжували вистави, казали, що люди приходили й були заінтересовані. І було б де виставу зробити, коли б тільки самі відділи того щиро забажали й потрудилися оглянутись за місцем. Зробимо самі собі велику кривду, як будемо й надалі занедбувати те джерело доброї пропаганди, й це повинно нас зовсім боліти як ворожі нам нації будуть й надалі присвоювати собі те, що є наше, українське.

Кілька неділь тому до Централі СУА загостила пані Анастасія Кочан з Джоліет, Ілл. Вона оглядала наше мистецтво і не могла надивуватися красою й числом зразків. „Тож ви маєте тут велике багатство, чому так мало даєте про те знати Американцям, які дуже цікавляться українським мистецтвом”, – казала пані Кочан.

А. Кочан знає, бо вона зі своїм чоловіком часто улаштовують вистави, маючи свою власну збірку народнього мистецтва. Ніде правди діти, ми дійсно не даємо знати ширшому загалові, а держимо наше багатство в скрині. Дивімся вперед, робім пляни й приготування, щоб в найближчому часі уладити виставу у своїй місцевості. Пишіть до Централі СУА по інформації, а ми радо вам поможемо.

Анна Бойко, голова секції мистецтва СУА.

Серпень 1944 р.

Нам пишуть...

Шановна пані Редактор!

Дуже зворушив мене лист голови Союзу Українок Луганської області Іванни Колесник в березнево-му числі „Нашого Життя” до Вас і членок 83-го Відділу СУА, який очолюєте. Під тим вражінням я вислала 7 річників „Нашого Життя” до голови Округи СУ в Івано-Франківську.

Ярослава Панчук, культосвітня референтка 74-го Відділу СУА. Чікаго.

***Щиро дякуємо! Просимо наслідувати цей гарний приклад!
Екзекутива СУА***

До редакції „Нашого Життя”.

Дорогі пані!

...З приємністю прочитала я нарис Ірини Вільде в „Нашому Житті”. Її твори залюбки були друковані в жіночому журналі на рідних землях у 1935-1939 рр. (зокрема повість Ірини Вільде „Метелики на шпильках”.

З дружнім привітом

Мирослава Шевчик, пресова референтка 22-го Відділу СУА.

Хвальна Редакціє!

У журналі „Наше Життя” за квітень 2005 р., на сторінці 4 є поміщений вірш „Посіяла людям літа свої...” та написано, що автором його є Василь Стус. Автором є Борис Олійник і вірш уже став прекрасною піснею під назвою „Пісня про матір”, музику до якої написав О. Морозов.

З пошаною Люба Коломиць.

Дякуємо за спростування і перепрошуємо читачів. Ред.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXII

SEPTEMBER 2005

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

From the Desk of the President

As we enter the fall season, I hope that all of our members had an enjoyable summer and are rested and energized to resume work in our organization. The coming months will bring many new challenges and interesting events.

This year, we began celebrating the 80th anniversary of the founding of the UNWLA. Our organization has a proud history; our members have done many things to improve the quality of life for others. In celebrating this anniversary, one of our goals is to make certain that others learn about our history and about our manifold good deeds. I urge Branches and Regional Councils to keep this goal in mind when preparing celebratory programs to mark this anniversary.

On September 11, we will be hosting a special event at the Ukrainian National Home in New York City. The program will begin with a solemn commemoration of the events that occurred on September 11, 2001. In the days following these attacks, our nation was united in its resolve to survive this terrible tragedy. Communities and individuals found the strength to show the terrorists and their leaders that their heinous acts would not destroy us. They resumed their lives and refocused on things that matter: life, family, work, tradition, and celebration of important events. For this reason, we have chosen to begin this event with a tribute to the victims of 9/11 and close with a tribute to an important tradition in the UNWLA—60 years of uninterrupted publication of *Our Life*.

Our organization will also be hosting numerous other events, which will be announced in the Ukrainian press, on BRAMA's web site, and on our own web site. Many of these events will be attended by elected officials, by representatives of other women's organizations, by members of the press, and by members of the Ukrainian community at large. One of the reasons our programs are well attended is that the UNWLA has always worked to reach out to other people and other organizations.

On July 22 of this year, I was invited to breakfast with Mayor Bloomberg at Gracie Mansion. It was a working breakfast attended by 16 accomplished and inspiring women who met to discuss ways to improve the great city of New York, especially in connection with the NYC Commission on Women's Issues. The goal of this commission is to expand opportunities for the women of New York City by promoting their economic and social well being, education, and family life. During this event, I spoke on the problem of modern day slavery of women and children. Because many New York City colleges and universities now have women's studies and gender equality programs, I proposed that these institutions might consider sponsoring students from Ukraine to attend related classes and seminars. I also presented the mayor with a request from the UNWLA, asking that he proclaim August 24 Ukrainian Independence Day in New York City.

We are continuing our work in renovating UNWLA headquarters. Building codes in New York City have changed, and we must adhere to the new codes. The building has suffered from neglect for 29 years, and many costly changes must be made. We cannot proceed without additional funds, and I ask all of you to do some fundraising for this purpose. All of us have done splendid work in supporting the building fund for the Museum. Now it is our turn to do something for ourselves.

The National Board Meeting of the UNWLA will be held on November 12 and 13, 2005. If you have any problems, questions, or suggestions, please contact presidents of your Regional Councils or the liaison for branches-at-large. During renovations, we may encounter a problem with phones and fax. Please feel free to get in touch with me at home at 212 477-0039.

Safeguarding UNWLA's Tax-exempt Status

Frequently Asked Questions

compiled by Oksana Xenos

DISTRIBUTION OF FUNDS	<i>May UNWLA, or its Regional Councils and Branches, collect and donate money to other organizations' charitable causes in the name of UNWLA?</i>	No. UNWLA and its Regional Councils and Branches may collect and donate money only through UNWLA's own projects and programs. Any distribution of funds must directly relate to UNWLA's mission and purposes as stated in UNWLA's bylaws and reported to the IRS. Otherwise, UNWLA jeopardizes its tax-exempt status. Raising money for <i>other organizations' causes</i> is not part of the mission of UNWLA.
	<i>May individual members of UNWLA collect and donate money to other organizations' charitable causes?</i>	Yes , but only in their own names, and not on behalf of UNWLA.
UNRELATED ACTIVITIES	<i>May UNWLA, or its Regional Councils and Branches, establish a UNWLA-sponsored "information service" for the benefit of recent Ukrainian immigrants?</i>	No. An "information service" is not an activity that would directly accomplish UNWLA's mission or any of its stated purposes. To safeguard its tax-exempt status, UNWLA must engage in the type of activities for which it claims exemption. An organization that regularly carries on an activity, which does not importantly contribute to its exempt purpose, risks the loss of its tax-exempt status.
POLITICAL CAMPAIGNS	<i>May UNWLA participate in a political campaign on behalf of a candidate for elective political office?</i>	No. IRC (Internal Revenue Code) §501(c)(3) organizations are absolutely prohibited from participating, directly or indirectly, in any political campaign on behalf of (or in opposition to) any candidate for elective public office. This prohibition applies just as fully to foreign (e.g., Ukrainian) political campaigns as it does to U. S. political campaigns.
	<i>What kinds of political campaign "participation" are prohibited?</i>	Contributions to political campaigns or public statements of position made on behalf of UNWLA would violate the prohibition against political campaign activity.
	<i>What are the potential consequences of a violation of the prohibition against political campaign activity?</i>	Violation of this prohibition may result in revocation of tax-exempt status and the imposition of certain excise taxes.

	<i>May individual members of UNWLA, including its executive officers and regional and branch leaders, make public statements in support of U. S. and foreign candidates' campaigns?</i>	Yes , but only in their <i>individual capacities</i> . Organizational leaders who make written or verbal statements endorsing a candidate for political office should clearly indicate that their comments are personal and not intended to represent the views of UNWLA.
FUND RAISING	<i>May UNWLA sell advertising space in its periodical <i>Our Life</i> without tax consequences?</i>	Generally yes , as long as substantially all of the advertising activities are performed by unpaid volunteers.
DONATIONS TO UNWLA	<i>How and when should donations to UNWLA be acknowledged?</i>	A written acknowledgment should be provided to the donor either by paper copy (on UNWLA letterhead) or by e-mail, addressed to the donor, by January 31 of the year following the donation. Without a written acknowledgment, a donor cannot claim a tax deduction for any single contribution of \$250 or more.
	<i>What is the recommended wording for the written acknowledgment?</i>	<p>Here are examples of acceptable written acknowledgments:</p> <p>FOR CASH OR CHECK DONATIONS TO UNWLA GENERALLY:</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Thank you for your monetary contribution of \$ _____ that UNWLA received on _____. No goods or services were provided in exchange for your contribution.” <p>FOR CASH OR CHECK DONATIONS IN THE NAME OF A SPECIFIC UNWLA FUND:</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Thank you for your contribution of \$ _____ to UNWLA made in the name of its [<i>Social Welfare</i>] Fund received on _____. No goods or services were provided in exchange for your contribution.” <p>FOR NON-CASH (PROPERTY) CONTRIBUTIONS:</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Thank you for your contribution of a [<i>used HP 6830 personal computer</i>] that UNWLA received on _____. No goods or services were provided in exchange for your contribution.”

Oksana Xenos is an attorney and tax law specialist with the Internal Revenue Service Exempt Organizations Office. The views expressed in this article are her own.

In the previous issue of Our Life, we featured an article on seeking, finding, and keeping new UNWLA members. In this month's issue, author Christina Kyj Pluta has contributed a companion article, which provides some valuable insights on keeping infirm and elderly branch members involved in UNWLA activities. Ms. Pluta is president of UNWLA Branch 13 of Chester, PA.

Winning by Going the Extra Mile

by Christina Kyj Pluta

UNWLA Branch 13 meeting at Fair Acres Nursing Home. Standing (left to right): Christine Matijkiw, Ruth Halko, Christina Pluta Anna Schlachtun, Nadia Bazan, Melania Kozak, Irena Nazarewycz. Seated (left to right): Lydia Kyj, Sophia Melnyk, Eugenia Korchynsky.

During the XXVII UNWLA Convention, several UNWLA members expressed concerns about elderly UNWLA members whose active participation in the UNWLA is often marginalized by age, financial considerations, or illness. One question that was raised was the issue of members who are physically unable to attend meetings and are therefore considered "inactive." Many of these women have been members of the organization for years; throughout those years, their contributions to the UNWLA have been enormous. Loyalty and friendship and simple human kindness tells us it is not appropriate to simply "drop" these members from branch activities and forget them. Branch 13 of Chester, Pennsylvania has resolved this issue by going the extra mile, literally and figuratively. When members cannot come to the branch meeting, the branch meeting is taken to them.

Our April branch meeting was held at Fair Acres Nursing Home where Sofia (Sonia) Melnyk has been a resident for one and a half years. In planning our visit, we first contacted Pani Sonia's nephew who, in turn, contacted the nursing home staff, asking them to provide a room large enough to accommodate all of us.

Pani Sonia was thrilled by our visit, a reaction that made each of us realize we made the right choice. She is 91 years old and deaf but can still read without glasses, so we communicated in writing, by hand signals, and lip reading. I was a little abashed and much amused that our friend is still sharp enough to correct my Ukrainian grammar! She recognized most of her old friends and asked about the new faces, those belonging to people who had joined our branch during her absence. Then she repeated everyone's names as though trying to engrave them in her memory.

Sophia Melnyk receiving her 50-year pin.

During the meeting, we presented Pani Sonia with flowers and with the gold pin given to UNWLA members to commemorate 50 years of

service to the organization. There were several rounds of Mnohaya Lita and an impromptu fashion show prompted by her interest in the clothing each of us had chosen to wear for this special occasion. After modeling our outfits, we conducted a short, official meeting related to branch business.

Before we left, Pani Sonia introduced us to her fellow residents at the nursing home. She also wrote a brief, moving message on the legal pad that we had been using to communicate: "Thank you for visiting me. I am no longer of use to anyone, but there are still some things that interest me. Sofia Melnyk."

Our visit lasted only an hour, but the satisfaction of reaching out to someone and bringing someone joy will remain with each of us for a very long time. The success of this encounter has made a difference in us and in the way we conduct branch activities. Our decision to incorporate visits and occasional meetings with our "inactive" members as a regular feature of our work within the UNWLA was easy to make. The satisfaction we derived from our first endeavor will make this resolution easy to keep.

Autumn Wind

O autumn wind! Who over the trees does moan
And weep, like a mother sorrowing over a child;
Who drives clouds in wild confusion, into piles
As though to dethrone sleep, winter, and death.
Who in the deep ravines does howl and whine
Who tears the thatch from peasants' huts,
And scatters withered leaves and sends them
Flying till they sink supine.
Long have I listened to your mighty moan;
Well do I know why you do weep and groan
You grieve for flowers, for the summer day
Oh brother wind! When some day you shall see
Me old and withered, will you weep for me,
Or grimly sweep all trace of me away?

—Ivan Franko (1882)

Aloha from the Desert

by Irena Schubyn

The Ukrainian Hula Dancing Girls of Phoenix, Arizona.

Not long ago, members of the Phoenix branch of the UNWLA dreamed about visiting Hawaii. We had visions of strolling barefoot on soft, white, sandy beaches while the warm Pacific breeze caressed our hair. We imagined sitting on an ocean-front patio, sipping a tropical beverage and watching the sun melt into the ocean. In the background of these dreams we inhaled gardenia scented air and listened to the gentle waves tirelessly flowing back and forth.

With excitement and a sense of urgency we consulted with our branch treasurer ... and decided on a more financially realistic alternative. Instead of going to Hawaii, we would bring Hawaii to Phoenix. Thus, on Saturday, May 7, branch members, their families, and their friends donned their very best Hawaiian hula skirts, shorts and shirts, flip-flops and sunglasses, coconut brassieres, leis, and muumuus. As we crossed the threshold of the Ukrainian Cultural Center, we crossed 2,960 miles in an instant and entered a South Pacific tropical paradise.

Each arriving guest was greeted with the traditional Hawaiian *Aloha*, receiving a lei. Our branch members had created scenes from the Hawaiian Islands, which allowed guests to choose how they would enjoy their visit. Some guests headed straight for the beach; those who wanted to protect their lily complexion could lie under a beach umbrella. Those in a more industrious mood had plenty of sand to build a grand sandcastle. Guests in a festive mood headed for the luau table to feast on tropical fruit. Those with a sense of adventure slipped into goggles and fins to explore deep-sea creatures. Others retired to the beauty and tranquility of exotic tropical gardens arranged on one of the tables. For the shoppers, there were classic tourist souvenir tables with dancing dashboard hula dolls, coconut cocktail cups, wooden platters, and tiki carvings.

Our Hawaiian party was filled with music, beach activities, contests, food, and beverages that evoked the spirit of the islands. Victor Szwez, aka DJ Vic-Voo-Doo-Daddy, contributed to the Ha-

waiian ambience with his South Pacific musical repertoire, exposing his Ukrainian roots by slipping in a few polkas, waltzes, and tangos. Vic-Voo-Doo-Daddy, along with his wife Irene and daughter Larissa, made certain that the stage reflected the proper tropical motif—it was fittingly decorated with palm trees, coconuts, a surfboard, leis, and grass skirts. There was even a monkey.

Branch president Christine Boyko kept everyone on their toes with a limbo contest, a hula contest, dancing games, and door prize raffles. The prize for best table decoration went to Oksana Vac. The prize for best tropical attire was bestowed on Dr. Natalya Bilyk and Anatoliy Prehar. Bartender Ivan Zeleny concocted a wide variety of tropical drinks and generously donated most of the liquor and mixes. A potluck buffet was enhanced by an assortment of delicacies brought by branch members.

The highlight of the evening was a performance by Phoenix's very own Ukrainian Hula Dancing Girls. This ensemble is highly sought after

and makes only very rare appearances. Those fortunate enough to attend our Hawaiian extravaganza were struck by their talent, grace, and beauty! As the sun set (that is, as the lights were dimmed), the Ukrainian Hula Dancing Girls made their grand entrance, holding lit candles in each hand and swaying their hips to Hawaiian music. Dressed in grass skirts and leis, they projected courage and smiles the size of the Big Island, and the crowd encouraged their bold and sassy performance with cheers and whistles.

Charles R. Swindell once said that life is 10% what happens to you and 90% how you react to it. Although Phoenix lies in the Sonoran Desert and our branch was not financially able to transport everyone to the Aloha State in person, we overcame these minor obstacles by taking ourselves and our guests there in spirit. Imagination and attitude made it possible for us to bring the Hawaiian Islands to Phoenix—for one fun-filled and exciting Saturday evening, we were all in the South Pacific.

Polynesian Ginger Chicken

2 small pineapples
1½ lbs. chicken breast, cut into strips
3 tbsp. sesame oil
2 tbsp. grated ginger root
2 tbsp. crushed coriander leaves
4 shallots, finely chopped
4 crushed garlic cloves
8 scallions, chopped
8 ears baby corn (halved)
1 large yellow pepper, cored and sliced
3 tbsp. soy sauce
2 limes (rind and juice)
2 tbsp. coconut milk
1 small Kirby cucumber cut in chunks
½ cup cashews

Cut pineapples lengthwise. Scoop out meat, cut into bite-size chunks, and set aside.
Place chicken strips in shallow glass dish with 2 tablespoons of oil, ginger, coriander, shallots, garlic, and scallions. Marinate chicken for 30 minutes.
Heat remaining oil in large skillet. Add chicken and marinade and stir-fry over medium heat for about 3 minutes. Add corn, soy sauce, lime rind, lime juice, and pepper slices. Turn heat to high and cook for 3 minutes while stirring.
Add coconut milk, cucumber chunks, pineapple chunks, and cashews. Remove from heat, spoon mixture into pineapple shells, and serve immediately.

A Word About Self-appreciation

This year, the UNWLA is celebrating its 80th anniversary as a viable, dynamic organization. It began as an organization founded by women for women, but over the years, it has become much more—an organization whose members have enriched the world around them in countless ways.

Great organizations succeed because they are composed of great individuals. Such people believe in themselves and believe in the value of their work. They are not just skilled in carrying out the responsibilities of the moment. They have the power to envision something that is more enduring, something that can have an impact on the future. If we look at past and present members of the UNWLA, we see many women who fit this profile.

Any organization that has such members is very fortunate because these are people who have the passion and the confidence to make things work the way they should work. They are willing and able to think out of the box, adapt to circumstances, and mold difficult circumstances or situations in a way that turns potential defeat into remarkable victory. They work at being the best and set high goals for themselves. They do not limit themselves to what is easy—they seek new goals and new challenges. They are not "naysayers" because they are capable of seeing possibility where other people see impossibility. If we look at our organization, we see hundreds of women who think this way.

We are human. Often, this makes it easy for us to experience doubts or feel insecure about things. It sometimes makes us think too much about our flaws and about things that we are not doing perfectly. It sometimes makes us create mountains out of molehills and forget those mountains we have already conquered. Sometimes it makes us critical of ourselves or others because something did not turn out perfectly.

Self-appreciation means looking in the other direction. It means cultivating a strong sense of self worth. If we take a long, hard look at the UNWLA,

we see an organization that has survived while other diaspora organizations have folded. We see an organization that has had its share of difficult moments and has endured and triumphed in spite of those moments. We see an organization that has weathered economic hardship and ethnic mislabeling and has found ways to fight these creatively, persuasively, and convincingly.

Today, the UNWLA's presence can be felt in many communities around the world. Its charitable programs have alleviated suffering; its cultural programs have allowed thousands to share in the beauty of our Ukrainian heritage; its educational programs have opened a world of opportunity to children and young people in many countries.

Yet, how often do we think about these good points? More than likely, the answer to this question is "not very often." Giving ourselves the right to feel good about what we have accomplished does not make us megalomaniacs or self-absorbed know-it-alls. It does not mean we are perfect, but it does mean that there are things that we do to perfection. Recognizing our organization's strengths and achievements can help us become even more effective.

Self-appreciation is a pathway to becoming better. People who appreciate themselves do not waste time patting themselves on the back for things they have accomplished. They set new goals for themselves and embrace new challenges. They are never threatened by someone else's strengths or knowledge or proficiency. People who appreciate their own worth, in fact, make it a practice to learn from others who can provide them with new knowledge and new insights. They are also comfortable sharing their knowledge and expertise with others without being afraid that doing this will detract from who they are and what they can do. When we appreciate ourselves others will also appreciate us.

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

Шановні і дорогі Союзянки!

Маю надію, що гарно провели час, добре відпочили під час літніх місяців і набрали багато нової енергії до дальшої праці для нашої організації.

У приготуванні програми зайнять відділу просимо взяти під увагу, що кожна імпреза повинна бути під гаслом „80-ліття організації“, до травня 2006 р.

11 вересня відбудеться особлива імпреза присвячена журналу “Наше Життя“, а також вшанування пам’яті тих, які загинули під час терористичного нападу на Америку.

До участі у святкуваннях запрошено крім української громади, репрезентантів американських жіночих журналів, виборчих чиновників і мера міста Нью-Йорку. У цей спосіб зможемо познайомити з нашим журналом американське жіноче середовище, бо не думаю, що є так багато американських жіночих організаційних видань, які можуть порівнятися з пройденим шляхом журналу СУА.

Я мала надзвичайну приємність бути однією з 16 жінок, запрошених на сніданок до “Трейсі Меншен“ – приміщення, яке впродовж багатьох років служить офіційною резиденцією Нью-Йоркських мерів. Запрошення прийшло від голови Комісії Статусу Жінки в Нью-Йорку, канцелярії мера М. Блумберга, де також я була запрошена увійти у плянувальний комітет програм на місяць березень, який є присвячений історії жінок.

Ціль цієї зустрічі була зібрати жінок різних професій, які очолюють інституції у сфері економіки і освіти та тих, які працюють з жіночими організаціями і цікавляться як поліпшити життя людини, дитини та родини, знайти розв’язку як найкраще можна це зробити. Обмін думками був дуже корисним. Користаючи з цієї нагоди, я звернулася до мера Блумберга з проханням, щоб він проголосив день 24 серпня українським днем.

З огляду на те, що в місті Нью-Йорку є дуже добрі навчальні заклади жіночих і гендерних курсів, я запропонувала запросити на них студентів з України. Також обговорили справу сучасного світу невірництва, до якого забирають в основному жінок і дітей.

СУА перебрав свої два поверхи будинку після 29 років побуту Українського Музею і необхідний великий ремонт, який буде дуже коштовний. Тому звертаюся до цілої української громади допомогти нам фінансово зремонтувати приміщення для канцелярій. Організація впродовж багатьох років працювала для людей, що потребували допомоги, тепер мусимо подумати про себе.

Упродовж 29 років в будинку нічого не робилося, сьогодні змінилися правила утримання будинку в місті Нью-Йорку і це спричинює великі кошти.

Подаю шановним головам округ і членам Головної Управи до відома, що перше після-конвенційне засідання Головної Управи відбудеться 12-13 листопада 2005 р.

При Божій допомозі закінчимо ремонт на п’ятому поверсі і під час засідання посвятимо нашу канцелярію.

У випадку важливих справ прошу членок телефонувати до голови. Тел. (212) 477-0039

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

ХРОНІКИ ОКРУГ

ОКРУГА ОГАЙО

Хроніка за 2004 рік

Відділи:

8-ий (Парма, Огайо) – голова Марта Боднар;
12-ий (Парма, Огайо) – голова Дарія Федорів;
33-ий (Парма, Огайо) – голова Ольга Дем'янчук.

В Окрузі 94 членки у трьох відділах. Відбули 10 засідань Округної Управи з пересічною присутністю 7-8 членок. Головою Округу була Іванна Шкарупа. Вона репрезентувала Округу на Загальних зборах всіх трьох Відділів та на засіданні Головної Управи в Нью-Йорку.

Березень: організаційна референтка підготувала “чайний вечір” для приєднання членства. Вечір був успішний, всі три відділи поповнилися новими членками.

Квітень: провели продаж картин з приватної колекції. Прибуток 876 дол. призначили на Будівельний Фонд Українського Музею у Нью-Йорку.

Травень: вислали два пакунки іграшок і шкільного приладдя для дітей на адресу Богдани Шевчук – голови СУ в Ялті (пошта 93.60 дол.).

Серпень: відійшла у вічність довголітня скарбничка Округної Управи Ліза Кусяка. Пожертви (1,775 дол.) складені в її пам'ять переслали до Головної Управи на допомогу сиротам в Україні.

Жовтень: відзначили 60-ліття журналу “Наше Життя” виставкою вишиваних рушників з мистецькою програмою. Сценарій підготувала Оксана Шараневич, доповідь “Вишиваний рушник у житті українського народу” виголосила Ніна Сікора. На Пресовий Фонд журналу переслали 200 дол.

Грудень: провели грошову збірку біля церков на гуманітарну допомогу (одяг, харчі, медикаменти) для молоді на Майдані у Києві під час Помаранчевої революції. До Головної Управи переслали 6,100 дол.

Іванна Шкарупа, голова Округу.

8-ий Відділ ім. Алли Горської

Відділ має 17 членок. Головою була Марта

Боднар. Відбули 3 ширші сходи з пересічною присутністю 6 членок.

У березні членки брали участь в зорганізованому Округною Управою “чайному вечорі” для приєднання членства. Вписалися 2 членки.

Збирали рукавички, плащі, ручки, шкарпетки для школярів у селі Братківці. Писали листи до різних компаній з проханням про пожертви на оплачення пакунків в Україну.

У листопаді висвітлили фільм про сиротинці і дитячі шпитали у Чорнобильській зоні.

Крім голови, дві членки є членками Округної Управи.

Наша членка Надя Русначенко веде „Світлички” 12-го і 33-го Відділів.

Марта Боднар голова Відділу.

12-ий Відділ СУА ім. Олени Пчілки

Загальні збори Відділу відбулися 8-го лютого 2004 р., на яких переобрали ту ж саму Управу на чолі з головою Дарією Федорів.

Відділ має 32 членки. До Відділу прибуло 4 нові членки. Одна членка бл. п. Стефанія Хома відійшла у вічність 7 січня.

Відділ відбув 9 сходин. Середня присутність 12-14 членок, також провели 6 засідань імпрезових комітетів.

У березні влаштували базар “Віднайдені скарби”.

У серпні ми взяли участь у базарі при парафії Покрови Пресвятої Богородиці. Влаштували пікнік для членок, на якому було присутніх 17 членок.

22 серпня членки Відділу провели збірку біля церков та дарували синьо-жовті стяжки з нагоди Дня Незалежності.

У вересні Відділ влаштував музично-гумористичний вечір з показом мод. На вечорі була присутня членка СУА з Округу Дітройту Наталія Гевко, яка гуморесками забавляла присутніх. Вечір, який вдало провела заступниця голови Лідія Вирста, пройшов дуже успішно.

У листопаді Відділ традиційно проводить

мистецьку виставку, на якій знайомить громаду з творчістю українських мистців. Також членки Відділу взяли участь у святкуванні 90-ліття Почесної членки СУА Ірини Кашубинської.

У грудні за почином Округи провели збірку для гуманітарної допомоги Україні.

Прибуток з перечислених імпрез призначили: на акцію СУА “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” – 850 дол.; допомогу „Бабусям” – 300 дол.; сиротам – 300 дол.; на стипендії – 880 дол.

Відділ уже 31 рік веде „Світличку”. Цього року її відвідувало 12 дітей.

На сходах Відділу мали цікаві доповіді: Алла Атаманиук (Історія Острозької Академії), Катерина Немира (Поет Микола Вінграновський та Поїздка Мар’яни Садовської), Дарія Гордиська (Антоненко-Давидович).

Сходина Відділу відбуваються у товариській атмосфері.

Усі членки Відділу, в міру своїх сил допомагають у проведенні запланованих імпрез.

Дарія Федорів, голова 12-го Відділу.

33-ій Відділ СУА ім. Лесі Українки.

Відділ, який був заснований 1952 р. тепер має 50 членок. Щороку, крім літніх місяців, відбуваються засідання Управи і ширші сходина з відповідною програмою, яку готує культ-освітня референтка Олена Хмільяк. При Відділі існує гурток книголюбів, який очолює Люба Мичковська і „Світличка”, яку веде Надя Русенко.

Відділ підтримує всі почини СУА і вчасно виплачує фінансові зобов’язання до Головної Управи, що полагоджує скарбник Лукія Медицька. Референтка суспільної опіки Марія Футей і Стефа Балагутрак посилають пакунки до Херсону, сиротинців, для допомоги „Бабусям” і ін. На ці справи Відділ потратив 2,848.58 дол. Членки Відділу співпрацюють з Округною Управою, до якої належать 5 членок. 28 членок є членами Українського Музею в Нью-Йорку. 3 членки є делегатками до УЗО, учителюють в Рідній школі, виголошують доповіді в українській радіо-програмі “Україна” при УЗО.

Проводимо різні заходи: збірки біля церков на фонд “Писанка” для українських дітей, „Різдвяну зустріч”, „Літературний вечір”, пікнік, продаємо печиво. Також музейно-мистецька референтка Лукія Гриців 4 рази в році прикрашає

габльотку в Кредитовій Кооперативі “Самопоміч”, виставляючи експонати, відповідні до свят чи пір року. У таких заходах працюють господарські референтки А. Кілярська і М. Грабська, пригтовляючи солодке печиво й інші страви.

10 січня членки брали участь у відзначенні річниці Голодомору 1932-33 років у Катедрі св. Івана.

11 січня відбулася „Різдвяна зустріч”, де крім святкової програми відзначили 80-ліття нашої членки Марії Адамович.

1-го лютого – відбули Загальні збори, на яких Почесною грамотою Відділу наділили Ірену Стахур, а грамотою вдячності – мисткиню Дарію Кульчицьку.

26 лютого референтка архіву Євгенія Бенко влаштувала виставку писанок у школі, в якій вона вчить англійську мову.

21 березня Округна Управа влаштувала вечір запрошення до СУА нових членок. До Відділу вступила 1 членка.

2 травня провели сходина з великодною програмою.

16 травня з ініціативи Люби Мичковської і за сценарієм Оксани Шараневич відбувся успішний літературний вечір присвячений пам’яті поета Олександра Олесья-Кандиби.

6 червня ширші сходина присвятили 65-літтю Карпатської України з доповіддю Стефи Балагутрак про поета Василя Гренджі-Донського.

14 червня привітали з 80-літтям нашу членку Люсю Гнилку в її оселі.

11 вересня відбувся пікнік для громадянства.

19 вересня Євгенія Бенко виголосила доповідь на сходах, про генетичну зміну продуктів харчування.

24 вересня відсвяткували ювілеї чотирьох членок: Мирослави Гук, Марії Футей, Марії Юрків і Люби Мичковської.

10 листопада відзначили 90-ліття Почесної членки СУА Ірини Кашубинської.

4 грудня членки продавали печиво під час базару при Соборі св. Йосафата в Пармі.

5 грудня збирали гроші біля церков для допомоги молоді на Майдані Незалежності в Києві під час Помаранчевої революції.

Ольга Дем’ячук, голова Відділу.

ОКРУГА ПІВНІЧНОГО НЬЮ-ЙОРКУ

Хроніка за 2004 р.

Округа Північного Нью-Йорку має 6 Відділів, в яких працюють 148 членок. Окружний з'їзд відбувся 24 квітня 2004 р. у Баффало, Н.-Й., на якому переобрали Окружну Управу. На з'їзді була присутня голова СУА Ірина Куровицька. Головою Округи вибрали Марту Стасюк.

Відділи: 46-ий (Рочестер) – 18 членок, голова Відділу Зеня Кужіль; 47-ий (Рочестер) – 46 членок, голова Марія Лилак; 49-ий (Баффало) – 28 членок, голова Уляна Лоза; 68-ий (Сиракюзи) – 10 членок, голова Юлія Сидорович; 97-ий (Баффало) – 35 членок, голова Христя Коновка; 120-ий (Рочестер) – 11 членок, голова Ірена Грасман.

46-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги.

Загальні збори відбулися 12 січня. Відділ має 18 членок, відбув 8 ширших сходин. Відділ бере активну участь в громадському житті громади.

Тематика ширших сходин була: 14 лютого – Нарис творчості Почесної голови СУ Атени Пашко (доповідь приготувала Зеня Кужіль); 14 березня – Веснянки і гагілки (приготувала культосвітня референтка Стефа Вовкович); 9 травня – Життя українців в сучасній Польщі (доповідь прочитала гість Відділу Катруся Лялюк); 13 червня – висвітлення прозірок з довголітньої праці Відділу (приготувала Надя Трач); 12 вересня – вечір гумору, який zorganizували членки Відділу; 10 жовтня гутірка про вибори в Україні (провела Стефа Вовкович); 14 листопада Відділ святкував 60-ліття журналу “Наше Життя” (приготували Стефа Вовкович і Таня Баб'юк); 13 грудня Параня Смит прочитала нарис “Дещо про святого Миколая”.

У січні Відділ влаштував показ вирізування витинанок та писання писанок в популярному дитячому музею. У квітні членки Відділу Надя Трач і Ляриса Харамбура вчили писати писанки в американській та українській школах.

П'ять членок Відділу входять до Окружної Управи. Вони брали участь в засіданнях Окружної Управи у квітні і вересні в Баффало. Членки брали участь у привітанні Патріярха Любомира Гузара, у святі державности, фестивалі церкви св. Йосафата, у програмі колядок хору “Сурма”. Відділ також спрямував своїх членок на віче

підтримки демократичних виборів в Україні.

Відділ долучився до продажі цеглинок на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Управа Відділу та окремі членки склали пожертви на УМ в Нью-Йорку, які на сьогоднішній день складають 25,000 дол., по можливості підтримуємо музейну крамничку і суспільну опіку. Референтка суспільної опіки переслала 6 пакунків в Україну.

Зеня Кужіль.

47-ий Відділ. Рочестер, Н.-Й.

Наприкінці 2004 р. 47-ий Відділ СУА мав 46 членок. Головою Відділу була Марія Лилак, пресовою референткою та скарбником Аріядна Бах. Відділ відбув 8 сходин та засідання Управи. Загальні збори Відділу відбулися 1 лютого 2005 р. Голоувала на зборах Ірина Руснак, секретарювала Таня Шутер. На зборах була представник Окружної Управи Дора Сторожинська.

Упродовж 2004 р. Відділ провів такі імпрези: у січні гість з України колишня голова СУ Львівського відділення Зоряна Білик розповіла про український жіночий рух; у лютому М. Лещишин прочитала доповідь “Тарас Шевченко на засланні”, а Л. Захарків “Як вшановували на Україні Тараса Шевченка”. Березень – А. Бах розказала про Наталю Лівницьку-Холодну, якій виповнилося 102 роки; у квітні – І. Руснак прочитала реферат “Весна і квіти”, Т. Шутер – “Молитва Андрея Шептицького” та “Рецепти на паски з України”; у травні – А. Єйна – “50-ліття повстання українських жінок-в'язнів в Караганді”, А. Білозір – „Вірш матері”; М. Лилак – “Гілка калини”; червень – Л. Домбчевська “Мова – дума народу”, Т. Шутер – вірші “Червона калина”; вересень – І. Руснак розказувала про Україну, ілюструючи фотографіями з околиць Івано-Франківська; жовтень – М. Лилак розповідала про свої спостереження життя українців – воїнів УПА – під час поїздки до Польщі; листопад – А. Бах реферат “Дещо про журнал ‘Наше Життя’” з нагоди його 60-ліття, Л. Домбчевська читала нарис “Листопадовий зрив”; грудень – А. Захарків “Вірші про Різдво”, М. Лещишин “Святкові картки й механізація”.

У квітні 7 членок брали участь в Окружному з'їзді. На заклик Головної Управи зібрали пожертви на журнал “Наше Життя”. Спільно з

46-им і 120-им Відділами склали прохання до Рочестерської Кредитівки про допомогу і одержали 1,000 дол. Перед Різдом члени Відділу прикрасили в церкві ялинку, а перед Великоднем Божий Гріб. І. Руснак і А. Смеречинська передплачують три журнали “Наше Життя” в Україну.

Пожертви зібрані Відділом протягом 2004 року: на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (цеголки та приватні пожертви) – 1,585 дол., на Стипендійну акцію – 3,180 дол., на суспільну опіку – 220 дол., на Конвенційну книжку – 200 дол., „Бабусям” – 100 дол., на Український Музей в Нью-Йорку – 80 дол, різне – 70 дол.

Під час виборів в Україні членки Відділу брали участь у Службах Божих та молебнах. Дружно співпрацюємо, з добрим настроєм і у приємній атмосфері.

Аріядна Бах, пресова референтка.

49-ий Відділ. Баффало, Н.-Й.

У 2004 році було 28 членок, які платили свої річні вкладки. Активних було приблизно 20 членок.

Відділ провів 5 сходин, на яких відзначалися важливі події з історії України та вшанування визначних постатей, обговорювалися обіжники з Головної Управи та Округної Управи.

Лютий – відзначили 80-ліття з дня смерті патронки Відділу Ольги Басараб. Ярослава Борачок прочитала уривок із тюремних споминів “Мемуарна мозаїка”; 11 березня – загальні збори Відділу; 14 березня – членки Відділу взяли участь у зустрічі зі Стефанією Фамуляк, яка 50 років тому була учасницею “Кінгірської трагедії”; 18 березня – членки Відділу брали участь у 99-ій Конференції Федерації Жіночих Клюбів Баффало; 4 квітня – відбувся передвелокодній продаж печива, делегатки Відділу взяли участь у показі мод, 25 квітня – відбувся Округний з’їзд, у якому взяли участь 10 членок Відділу. На з’їзд прибула голова СУА Ірина Куровицька; на червневих сходинах відзначили 90-ту річницю дня народження Александри Греги; у липні – вислали пожертви на Український Музей в Нью-Йорку (100 дол.), надіслали привітання до редакції журналу „Наше Життя” з нагоди 60-ліття та пожертви на Пресовий Фонд (500 дол.), у липні союзнянки відвідали у лікарні членку нашого Відділу Ірену Ходань. Замість квітів на могилу членки Відділу Ірени Дорошак, яка відійшла у вічність, приятелі родини зложили пожертви у

сумі 960 дол. на журнал “Наше Життя”. Серпень: Відділ взяв участь у привітанні Кардинала Любомира Гузара, вересень – на сходинах Відділу відзначили 13-ту річницю відновлення самостійності Української держави. Голова Відділу взяла участь у засіданні Округної Управи. У Конвенційній книжці помістили допис та фотографію про діяльність Відділу, у грудні – надіслали пожертви (50 дол.) на медичну допомогу студентам у Києві. Відділ провів передріздвяний продаж печива і полуденків.

Уляна Лоза, голова Відділу.

97-ий Відділ. Баффало, Н.-Й.

Загальні збори Відділу відбулися 26 січня 2005 р., на яких вибрали нову Управу та заслухали звіти членів Управи і референток.

У 2004 р. відбулися одні сходи Управи. Упродовж звітного року відбулося 6 сходин. Пересічне число членок на сходинах – 17.

На сьогоднішній день Відділ має 35 членок. Прибули до Відділу 6 нових членок.

До Округної Управи з Відділу належать Марта Стасюк – голова, Неля Мізева – протоколярна секретарка, Наталка Сантарсієро – скарбник, Марійка Пашковська – архівар Округи, Ірина Бурда – голова Контрольної комісії. Членки брали участь в одних сходинах Округи та в Округному з’їзді.

У лютому голова і скарбник Відділу відвідали нашу довголітню членку Марію Лестишин з нагоди її 90-літнього ювілею. Увесь Відділ надіслав щирі побажання та китицю квітів.

У березні протоколярна секретарка Ірина Коновка репрезентувала Відділ у комітеті, який був створений для вшанування Шевченківського свята у залі православної церкви. Відділ також був спонзором доповіді, яку прочитав доктор М. Саміу залі церкви Івана Хрестителя в Кенмор.

На річній Конференції Федерації Жіночих Клубів Баффало Відділ приготував виставку з весільним короваєм та вишитими рушниками. На прибранім столі були розкладені друковані матеріали з інформацією про українські короваї та весільні обряди. Лариса Самотовка є делегаткою Відділу до цього клубу. Вона разом з іншими членками бере участь у щомісячних зустрічах Федерації.

У квітні відбувся Округний з’їзд в Баффало, у якому брали участь три делегатки від Відділу.

У травні вийшла друком куховарська книжка, видана для збору фондів для стипен-

дійної акції СУА. Головою Комітету для видання книжки була д-р Олександра Правак. На стипендії студентам в Україні надіслали 2,200 дол. Цих коштів достатньо для оплати 10-и стипендій. Наприкінці місяця Відділ організував товариську зустріч в домі Ксені Депутат.

У червні Відділ влаштував розваговий вечір, темою якого була мексиканська фієста. На прийнятті членки смакували мексиканські страви.

Влітку голова Відділу разом з головою 49-го Відділу брали участь у праці Комітету для привітання Патріарха Любомира Гузара.

На фінансові потреби Відділу під проводом М. Стасюк продавали святкові картки. Ларисса Самотовка і Ксеня Депутат продавали „деголки” на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”, продали 385 цеголок.

У листопаді Федерація Жіночих Клюбів святкувала Міжнародний день, в якому членки Відділу брали участь.

На святкуванні 60-літнього ювілею “Нашого Життя” Марта Стасюк прочитала доповідь про журнал. У грудні журналіст Віктор Малярек прочитав доповідь про торгівлю жінками з України.

Упродовж року надіслали 10 пакунків в Україну.

Перед Різдрвом членки Відділу влаштували зустріч в ресторані, де разом приємно провели час.

Ірина Коновка.

120-ий Відділ ім. Ірени Сенік. Рочестер, Н.-Й.

Відділ має 11 членок, прибули 3 членки.

Під час року Відділ відбув засідання Упра-

ви і 4 звичайні сходи. Незважаючи на те, що програма сходи була цікавою, присутніх було тільки 3-4 членки.

Для того, щоб придбати гроші для виконання фінансових зобов’язань, Відділ влаштував „різдвяну толоку” з лотерією.

На передріздвяних сходах був показ виготовлення ялинкових прикрас і доповідь “Роля та історія СУА”.

120-ий Відділ опікується „Світличкою” міста Рочестеру, тепер має 24 дитини. Молоді учительки „Світлички” вписалися до Відділу, голова та інші членки Відділу стараються приєднати до Відділу молодих матусь, які мають дітей у „Світличці”.

68-ий Відділ СУА ім. Олени Лотоцької в Сиракузах, Н.-Й.

Відділ має 10 членок, відбули 3 засідання Управи та 6 ширших сходи з присутністю 8 членів.

Відділ опротестував неправдиву інформацію американських репортерів про голод в Україні. Відділ влаштовує мистецькі виставки в американських бібліотеках. Членки Відділу цікавляться сучасними справами в Україні та дискутують про книжкові видання.

Для того, щоб заробити гроші для виконання обов’язкових видатків, у листопаді членки Відділу зорганізували базар, показ писання писанок та мистецьку виставку. Відділ має заплачену вкладку до Централі та всі члени вчасно передплачують журнал “Наше Життя”.

Марта Стасюк.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

108-ий ВІДДІЛ СУА

Загальні збори 108-го Відділу СУА ім. Олени Лотоцької в Нью-Гейвені, Коннектикут, відбулися 6 березня ц. р. у присутності голови Окружної Управи Округу Нової Англії Діонізії Брочинської. Вела збори Марта Рудик, секретарювала Марія Антонішин.

Нову Управу вибрали у такому складі: Христина Мельник – голова Відділу, Діонізія

Брочинська – заступниця голови, Уляна Зінич – секретар, Слава Горбата – скарбник.

Референтки: Ірена Гладка – суспільної опіки, Лідія Хома – культосвітня, Марія Антонішин – організаційна, Ірина Мандич – архівар, Рома Тібодо – музейна, Ганя Салемі – виховна, Надія Троян – пресова і стипендійна.

Контрольна комісія: Галина Марків (голова), Дарія Марків і Ганя Салемі (членки).

Надія Троян, пресова референтка.

“Ой, не ходи Грицю...”

22 травня ц. р. 33-ій Відділ СУА у Клівленді провів чергові сходи, а потім продивилися фільм “Маруся Чурай” Ліни Костенко.

Зійшлося біля 80 людей, переважали жінки. Перед показом фільму заступниця голови Відділу Оксана Шараневич прочитала зміст драми.

Після закінчення фільму наш Відділ пригостив гостей кавою і солодошами.

Членки і гості розійшлися задоволеними з чергового нашого заходу.

Олена Гентіш-Брехун.

ДІЯЛЬНІСТЬ 108-го ВІДДІЛУ СУА У НЬЮ-ГЕЙВЕНІ

Управа і членки 108-го Відділу СУА започаткували свій діловий 2005 рік влаштуванням 23 січня „Святкової просфори” для української громади Великого Нью-Гейвену. У прибраній залі церкви св. Михаїла союзники частували гостей традиційними різдвяними стравами. Ірена Гладка, Оля Марків та Юля Годенчук з допомогою інших членок приготували страви. Голова Відділу Христина Мельник сердечно вітала гостей, о. парох Годенчук прочитав молитву, а імпровізований хор з усіх членок Відділу у вишиваних сорочках на тлі ялинки забавляв присутніх чарівними українськими колядками. Прибуток з імпрези призначили на різні цілі СУА.

19 березня, напередодні великодніх свят, Слава Горбата з допомогою дочки Христі і союзниць Лесі Палмер і Наді Троян провела майстерню писання писанок. Слава Горбата має великий досвід у цій ділянці, вона приготувала гарну виставку писанок та коротку доповідь про історію України та наші традиції. Шіснадцять учасників цієї програми вчилися підстав писанкарства. Запрошена на імпрезу кореспондентка

газети Нью-Гейвен Реджистер зробила багато світлин і написала статтю.

У березні Відділ зорганізував для громади показ фільму про події в Україні пов’язані з виборами і запряженням Президента Віктора Ющенка. Присутні почули зворушливу промову Президента на Майдані та побачили тисячі людей, які святкували перемогу у Києві.

23 квітня членки Відділу були присутні на Богослуженні за членок 66-го і 108-го Відділів СУА, які відійшли у вічність.

У травні референтка суспільної опіки Ірена Гладка та скарбник Відділу Слава Горбата провели збірку для допомоги Насті Овчар (збрали 900 дол.).

Управа Відділу запланувала після вакацій мистецьку виставку, а також відновлення діяльності “Світлички”, яка не працювала цього року.

Кожного місяця Відділ проводить сходи у гостинних домах своїх членок, а це також товариські зустрічі при каві і солодошах. Весело належати до 108-го Відділу СУА!

*Надія Троян,
пресова референтка Відділу.*

13-ий ВІДДІЛ СУА ім. УЛЯНИ КРАВЧЕНКО, Честер, Па.

Загальні збори Відділу відбулися 26 червня ц. р. Окружну Управу репрезентувала її голова Христя Хомин-Іжак і організаційна референтка Христя Швед. Збори відкрила голова Відділу Христя Плюта, провадила Меланія Козак, секретарювали Лідія Грабова і Ірина Лонг.

Управу вибрали у такому складі: Христина Плюта – голова Відділу, Ірена Назаревич – заступниця голови, Лідія Грабова – протоко-

лярна і кореспонденційна секретарка, Христя Матійків – кореспонденційна секретарка (англ.), Лідія Кий – скарбник.

Референтки: стипендійна – Лідія Кий, суспільної опіки – Ірена Назаревич і Меланія Козак, зв’язків – Катерина Мек-Ельрой, мистецька – Христя Матійків, господарські – Надія Бабан, Анна Шляхтун, Меланія Козак.

Контрольна комісія: Ірена Назаревич, Христя Матійків, Меланія Козак.

*Лідія Грабова,
секретарка.*

ПІСЛЯКОНВЕНЦІЙНІ МІРКУВАННЯ

Нестор Корчевий.

91-ий Відділ США. Виставка народного мистецтва в YWCA – Бетлегем, 1997 р. Стоять зліва: Оля Цегельська, Дана Михайлів, Надя Цегельська, Реня Цюк, Марія і Нестор Корчевий.

Приїхавши після Конвенції в Олбані, мені уперше в житті запрагнулося написати спогад про дні нарад, про цей час.

Конвенція викликала безліч спогадів, вражень, подиву! Всі ми, союзнянки, такі подібні до себе, хоча різного віку, „хвиль”, з різних сторін України, Америки чи й інших країн світу, проте, як союзнянки, маємо ці самі почування, потреби-клопоти, спільну мету та задоволення з сумлінно проробленої праці. На Конвенції була дуже дружня і конструктивна атмосфера. Багато молодих жінок зацікавилися працею в США, а це – нові думки, „свіжі” погляди, обнадійливі перспективи нашої майбутності.

На попередній конвенції у Сарасоті пригадую з захопленням презентацію книжки “Листи так довго йдуть...”. З Конвенції в Олбані запам’яталося, що час дуже швидко минає, а наше членство, на жаль, зменшується. Щораз більше бракує знайомих облич, які були заохотою до праці, до сходин, до частих зустрічей. На цю Конвенцію з нашого 91-го Відділу приїхало 6 членок (нас усіх 17), з сумними спогадами недавньої втрати (у квітні) трьох членок, а від 2001 р. – десяти.

У цьому році також перша річниця відходу у вічність чоловіка нашої членки Марії – Нестора Корчевого. Неможливо не згадати його та його відданої праці у нашому Відділі. Нестор (народився 5 вересня 1922 р. в селі Явче Рогатинського повіту) був найстаршим сином Стефана і Марії з Лужних, мав ще дві сестри і три

брати. Молодим хлопцем перейшов воєнний буревій, окупації. Вийшовши з німецького полону, рятуючи життя, вступив до армії Андерса, та після двох років опинився в Англії, познайомився з Марією Паращак і одружився з нею. 1951 р. переїхали до Америки і обоє щиро включилися в громадське життя невеликого містечка у Пенсильванії – Бетлегему. Після заснування Відділу США 1966 р. ми, союзнянки, взялися до праці: школа українознавства і танців, базарі, імпрези, допомога Бразилії, Польщі, Україні, виставки, виступи, вареники... Для придбання коштів на працю Відділу Нестор був нашим першим дорадником і помічником. Ніколи не відмовляв при труднощах, навпаки заохочував нас. Особливо допомагав висилати пакунки спочатку до Бразилії і Польщі, а далі в Україну до сиротинців. Скільки годин ця людина радо працювала, допомагаючи союзнянкам, ближньому? Чи можна це вирахувати?

Тому й згадуємо його з пошаною і вдячністю.

Наш Відділ наближається до 40-літнього ювілею. Постараємося гідно відсвяткувати це свято, згадати пройдений шлях, наших незабутніх членок і помічників.

Починало нас 13, тепер є 17 і, хоча ми старші і слабші, з новим запалом підемо вперед до праці.

*Надя Цегельська, референтка
Сусільної опіки 91-го Відділу США.*

*Ювілей 83-го Відділу в Нью-Йорку.
Зліва: І. Чабан, Н. Савчук, М. Томоруг, І. Мокривська, Є. Ярош, А. Рак, С. Косович.*

ЮВІЛЕЙ 83-го ВІДДІЛУ

83-ій Відділ США в Нью-Йорку відзначив своє сорокліття. Свято відбувалося у залі Визвольного Фронту, зібралося багато членок Відділу з родинами та гостей.

Зля була елегантно прибрана, увагу всіх зосереджували таблиці із світлинами про життя Відділу, які приготувала колишній архівар Відділу Марта Данилюк.

Імпредова референтка Надя Савчук відкрила свято, вітаючи всечесніших отців, голову США, представників організацій, гостей і членок. Голова Відділу Ірена Чабан попросила до слова голову США Ірину Куровицьку, яка привітала Відділ з ювілеєм, в імені Головної Управи дякувала за його успішну діяльність та нагородила Відділ Грамотою Головної Управи.

Святкову промову про заснування Відділу і його многогранну діяльність виголосила голова Ірена Чабан. Вона нагадала про значення і діяльність самої організації – Союзу Українок Америки, яка упродовж 80 років опікувалася українською жінкою, об'єднувала в дружню спільноту, вчила громадського життя щоб жінка стала сильною і корисною в громаді. Різні референтури США вважали своїм основним завданням заохотити членок брати участь в праці організації і громади для світлої ідеї, для шанування і продовження засад, які вони привезли з України. Кожна членка нашого Відділу знайшла в США те, що було в даний час найбільш потрібне її душі. Враховуючи тих сорок років діяльності Відділу, можна відзначити, що він був корисною клітиною, яка гармонійно вписалася до своєї організації і була порадицею молодим жінкам, які потребували добрих настанов. Наприкінці Ірена Чабан вичислила усіх голів Відділу, які на цій посаді

вложили посильну працю і частину серця. Серед них Варка Бачинська, Марта Ярош, Марія Томоруг, Марія Мороз, Надія Савчук, Марта Данилюк, Ірина Мокривська, Анна Рак, Наталія Дума, Ірена Чабан, Стефанія Косович. Рішенням Управи 83-го Відділу всіх їх нагородили Грамоями Почесних голів Відділу, також не забули свого гостя хрищеного батька Відділу Євстахія Яроша, якому подарували китицю квітів. Гучними оплесками заля нагородила Почесних голів Відділу і всі дружньо заспівали їм “многая літа!”.

Ведуча святом Н. Савчук прочитала привіти від окремих Відділів США та організацій які надійшли поштою, або були передані вже на святі.

Священик церкви св. Юра о. Маріо Дачиншин привітав присутніх, розказавши про своє навчання під опікою Стипендійної акції США та прочитав молитву. Голова Відділу запросила до вечері. Дякуємо членкам Господарської комісії, які старанно приготували смачну вечерю: Н. Гірняк, М. Шепарович, Н. Саф'ян, Я. Лучечко, Р. Шуган. Добірними напоями частував, як завжди, Олег Лопатинський. О. Юрій Базилевський з церкви Всіх Святих у Нью-Йорку привітав членок 83-го Відділу з ювілеєм та прочитав молитву.

У мистецькій частині виступав Заслужений артист України Ростислав Василенко, який прочитав декілька гуморесок і разом з бандуристкою Алою Куцевич виконав українську народну пісню “Ой, під вишнею”. Ала Куцевич виконала українські народні пісні під супровід бандури.

Гості забавлялися під звуки оркестри “Славно”, яка багато років супроводжує розважальні імпрези Відділу і полюбилася нашим членкам.

*Надя Савчук,
імпредова референтка Відділу.*

ТРАДИЦІЙНИЙ ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ В ОКРУЗІ ЧІКАГО

Членки Союзу Українок Америки Округи Чікаго 26 червня ц. р. відсвяткувала День союзнянки, який вже довгий час став літньою традицією Округи.

День почали Богослуженням, відправленим о 10 год. ранку в Катедрі св. о. Миколая. При нагоді хочемо щиро подякувати Преосвященному владіці кир Ричардові Стефанові, який відправив Богослуження, за ласкаву увагу до нас, союзнянок.

Кожного року збираємося всі над Round Lake, де наша громада має свою оселю біля надзвичайно мальовничого „круглого озера”. Завжди приємно було провести час під соняшним небом, насолоджуватися прохолодою розлогістих дерев, слухати співу пташок, подивляти спокій, який панував у природі. Тим часом у ідальні наші пані приготувляли для готей смачні „домашні” обіди.

Цього року було інакше. День союзнянки відбувався у залі нашого Культурного Осередку. Не втомлювала спекотна пора, заля була приємно охолоджена, прикрашена різноманітними кольоровими квітами та помаранчевими і синіми кульками, про що подбали членки 29-го Відділу.

Задум перенести наші святкування у цю залю належав до членок 101-го Відділу, за що ми їм надзвичайно вдячні. Вони наполегливо переконували нас зробити цю спробу і вона завершилася гарним успіхом. Ми свідомі того скільки треба було прикласти зусиль, часу і знання, щоб так вдало приготувати цей відпочинковий день.

Кожний відділ мав свою окрему ділянку праці.

22-ий Відділ продавав квитки, відповідальні за цю справу були завжди охочі до праці, привітні Оленка Харкевич і Оксана Мельник.

Членки 36-го Відділу зайнялися продажем морозива і його незаступима голова Люба Новак при допомозі Ірени Новак сидкували за всім, де було потрібно.

85-ий Відділ – Катя Гриневич, Реня Стасула і Ітя Дзюк зорганізували і весело провели лотерію. Якби то було більше таких молодих і працьовитих союзнянок, як Реня – вона завжди з охотою допоможе порадою чи працею.

101-ий Відділ не тільки запропонував зміну, але й подбав про харчі, музичну програму і 3 станки де продавали жіночі прикраси мисткині Лярисі Кецали (союзнянки 101-го Відділу), торбинки Дзвенислави Шепановської та кольорові шалички і краватки Ерики Комені. Продажем займалися Марійка Федашин, (голова Відділу), Оленка Матвійшин, Маса Ганкевич, Ляриса Еляшевська.

Валя Хринівська, Рома Лоско, Люба Калін та Віра Трощук запрошували з усмішкою та продавали каву і „домашні” солодоші.

Голова Округи Любомира Калін сердечно привітала присутніх, звернула увагу на зміну, побажала всім гарного веселого настрою і запросила на смачний обід.

Між присутніми приємно було бачити нашу колишню, а тепер Почесну голову Округи Любославу Шандру, цікаво було обмінятися з нею думками про минуле і сьогодення Союзу Українок Америки, вона завжди вдало і непересічно аналізує працю організації.

Всі гарно забавлялися, прислуховуючись музичній програмі, у якій кожний міг знайти улюблені пісні.

Щирoserдечно дякуємо членкам Комітету на чолі з його головою Марійкою Федашин за влаштування цього традиційного відпочинкового дня.

Дякуємо гостям, нашій великодушній Чікагській громаді, за увагу, щирю підтримку і сердечність до Союзу Українок Америки, зокрема нашої Округи.

Любомира Калін,
голова Округи Чікаго.

ПРОСИМО ПРЕСОВИХ РЕФЕРЕНТОК ТА ДОПИСУВАЧІВ
НЕ ПРИСИЛАТИ СТАТТЕЙ ЧИ ДОПИСІВ, ЯКІ БУЛИ ВИСЛАНІ АБО ПОМІЩЕНІ
В ІНШИХ ГАЗЕТАХ ЧИ ЖУРНАЛАХ.

Редакція

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

ТЕТЯНА НАЗАРЕНКО

Тетяна Назаренко з роду Басистих народилася 1 січня 1921 р. на соняшному Поділлі в Україні, померла 8 липня 2005 р.

Дитинство Тетяни не було дуже радісним, найстарша у родині, де було шестеро дітей, батька уряд підозрював у антирадянській діяльності, через що він рідко бував вдома і швидко помер.

Під час Другої світової війни Тетяна опинилася у Німеччині, де після багатьох поневірянь і недуг познайомилася з диригентом Капелі бандуристів, бандуристом-віртуозом Григорієм Назаренком, з яким зв'язала свою долю.

1952 р. Григорій і Тетяна Назаренки опинилися в Дітройті, Міч., де проживали упродовж багатьох років. Маючи гарний голос (ліричний тенор), Григорій брав участь у концертах української громади в Дітройті та в інших містах Америки й Канади.

Тетяна була зразковою вчителькою, працювала в школі при парафії св. Покрови, а потім при відділенні Української “Рідної школи”, брала активну участь у житті Союзу Українок Америки – була головою 81-го Відділу США, допомагала вести дитячий садочок Відділу.

Під час похоронних відправ у Катедрі св. Покрови в Савтфілді було дуже багато її колишніх учнів, парафіян і друзів, які тепло згадували Тетяну.

У смутку залишилися син Юрій Назаренко, дочка Марія Назаренко і дві онучки Соня і Дануся. На Україні – дві сестри і брат.

Висловлюємо щирі співчуття родині.

Нехай наша улюблениця Тетяна спить спокійним сном біля Григорія Назаренка і сниться їй її прекрасна Україна.

Вічна їй пам'ять!

Олена Лісківська, посестра.

ТЕОДОРА БРИТАН

Теодора Британ з роду Гнатевих народилася 21 січня 1920 р. в Дрогобичі. Там провела молоді роки, навчалася в „Рідній школі”, закінчила гімназію 1938 р.

У часі воєнної хуртовини була примушена покинути рідні сторони і врешті опинилася в Інсбруку, де мала нагоду записатися в університет на фармацію. Згодом переїхала до Мінхену, там одружилася з Романом Британом.

Перебувши табори для скитальців у Міттенвальді та Мінхені, 1953 р. родина приїхала до Америки та оселилася в Нью-Йорку. Дора, як ми її привикли називати, крім щоденної заробіткової праці приймала активну участь в громадському житті. Була успішним членом збіркового комітету для будови церкви св. Юра та школи.

1965 р. записалася до 82-го Відділу США, була кілька років його головою, згодом обіймала різні референтури. Будучи виховною референткою Дора упродовж 8-ми років організувала курси танків для молоді під керівництвом балерини-педагога Роми Прийми-Богачевської. На пості референтки суспільної опіки займалася приготуванням і висиланням пакунків до Бразилії, згодом до України. Дослівно „останній гріш витягала” з каси Відділу, щоб якнайбільше тих пакунків післати. Подяки за них зі сльозами на очах читала на сходинах. Коли була стипендій-

ОЛІМПІЯ РОГОВСЬКА

12 грудня 2004 р. відійшла у вічність Олімпія Роговська. Її несподівана смерть великим жалем відгукнулася у серцях членок 83-го Відділу СУА у Нью-Йорку.

Була вона активною членкою, щиро цікавилася справами організації, завжди брала участь у різних заходах Відділу.

Народилася Ліда 6 лютого 1931 р. в селі Середнє на Бережанщині. Батько Стефан Кефор вміло господарював, був активним громадським діячем, шанованим в селі вітом, мав добре серце, вже в Америці допоміг багатьом особам дістати документи на виїзд, підтримував українські громадські організації. Родина жила у згоді і достатку, виховували двоє дітей, брат Ліди, Ігор, помер в молодому віці. Щасливе дитинство раптово обірвала війна.

1944 р. виїхали у незнане, поруч батьків чотирнадцятилітній дівчинці довелося пройти юними стопами жорстокі воєнні дороги. Перебувши переселенчі табори, 1949 р. родина опинилася в Америці, в Нью-Йорку.

Дочка золотого Поділля, красуня Ліда зустріла своє кохання, вийшла заміж за Володимира Роговського. Працювала з великим успіхом продавцем нерухомостей. Володимир з допомогою батька Ліди відкрив магазин, який успішно провадив. Ліда народила троє дітей, старанно виховувала їх. Не зважаючи на довготривалу недугу чоловіка, знаходила час провести своїх

ною референткою дуже старалася, щоб наш Відділ утримував стипендіатів, щиро раділа, коли знаходила спонзорів.

У 82-му Відділі праця не шукала за Дорою, Дора шукала за працею. Якщо тимчасово не було зайняття у її референтурі – допомагала іншим.

Св. п. Дора була погідної вдачі. Ми ніколи не чули від неї слів „не можу”, „не маю часу” – вона завжди була готова до всякої праці у Відділі.

11 червня ц. р. з великим болем попрощали ми Дору в останню дорогу...

Нехай американська земля буде їй легкою.

Синам Адріанові та Юліанові з дружиною Джіні членки Відділу висловлюють глибокі співчуття з запевненнями, що пам'ять про їхню матір залишиться у нас назавжди.

Александра Кіршак.

двох дочок і сина всіма українськими школами: записала їх до пласту, до Мистецької студії Лідії Крушельницької, до танцювального гурту Роми Прийми-Богачевської, до школи св. Юра. Згодом всі троє здобули університетські студії, були її гордістю.

1964 р. Ліда стала однією з засновниць 83-го Відділу СУА у Нью-Йорку. З запалом, притаманним Ліді у кожній справі, займала вона різні пости у Відділі і Окрузі: була культурно-освітньою референткою, неодноразово головою Номінаційної і Контрольної комісії, зв'язковою і ін. Будучи кмітливою, енергійною жінкою вносила у свою працю творчу атмосферу, любила влаштувати цікаві заходи. За її ініціативою і стараннями відбулася виставка народного мистецтва і дитячої книжки в Даніел бібліотеці у часі місяця української культури, зорганізовано виступ Капелі бандуристів на засвіченні ялинки у Рокфелер центрі, відбулася моновистава Заслуженої артистки України Світлани Ватаманюк у залі Наукового Товариства ім. Т. Шевченка присвячена Лесі Українці, дуже успішною була збірною виставка творів українських мисткинь.

Ліда була елегантною жінкою, любила прикраси, не пропускала концертів в Українському Інституті Америки, проте дбала не тільки за себе: щедрою і жертвовною ставала тоді, коли справа торкалася сиріт, знедолених осіб в Україні чи збіркових акцій української громади. З ентузіазмом працювала для Українського Музею в Нью-Йорку, багато років була членом його Управи.

Ласкавим дарунком долі Ліда Роговська була моїм другом – доброзичливим, прямолінійним, безкомпромісним. Болюче втратити такого друга.

Була ніжною матір'ю, вірною дружиною, люб'ячою донькою, терпеливо, з виrozumінням опікувалася батьками. Посвятила своїй родині усі душевні скарби, тішилася онуками, журилася недугою чоловіка, згодом сина.

Буде довго бракувати нам її усмішки, привітної балакучої вдачі, запалу й ініціаторського хисту в діяльності Відділу.

Залишила нам світлу пам'ять і щирий сум.

І. Чабан.

ДОБРОДІЙСТВО

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

(Закінчення з попереднього числа.)

У світлу пам'ять бл. п. Богдана Гамерського на допомогу сиротам в Україні 200 дол. склала **Марта Левицька**.

У світлу пам'ять бл. п. Богдана Гамерського на допомогу сиротам в Україні 25 дол. (через 83-ій Відділ СУА) склала **Віра Савойко**.

Лідія Закревська, скарбник Відділу.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

У світлу пам'ять найдорожчої мами, бабусі, прабабусі **св. п. Гані Вішки** дочки, родина і приятелі склали пожертви на Фонд Чорнобиля СУА (через 71-ий Відділ СУА): по 200 дол. – Луцька **Марійка**, **Кобер Оля** з родиною, **Базилевські Богдан**, **Христя** і **Нуся**, **Луцький Богдан**; по 100 дол. – **Базилевський Андрій**, о. **Юрій** і **Оксана Базилевські**, родина **Іваників**, **Івась Луцький** з родиною; по 75 дол. – **Mitrano & Hanussi families**; по 50 дол. – **Falso Family**, **Josephine Paprocki Family**, **Анна Парада** з родиною; 30 дол. – родина **Северинів**; по 25 дол. – **Марія Гордон-Гаврилук**, **Анастасія Сиби** з родиною; по 20 дол. – **Володимир** і **Галина Білики**, **Любомир Білик**, **Стефанія** і **Теодор Білоуси**, **Катерина Васкорова**, **Марія** і **Петро Васьки**, **Марійка Віттяк**, **Галина Гаврилук**, **Емілія** і **Микола Дворські**, **Оля Доманьовська**, **Христина Кахнич**, **Христина Мацях**, **Іванна Пилипчак**, **Микола** і **Галина Романіви**, **Ігор** і **Надія Сюти**, **Дмитро** і **Тоня Тхіри**, **Стефан Чуйко** з родиною, **Ілля** і **Марія Шевчуки**, **Параска Шеремета**; 15 дол. – **Ніна Ковбаснюк**; по 10 дол. – **Катерина Коць** з донькою, **Богдан** і **Богданна Ляхощкі**, **Єва Чекай**, **Юлія Чуйко**. Разом 1,920 дол.

Марія Луцька і **Оля Кобер**, дочки.

На заклик “Так... ми ліквідуємо загрозу ядерного цунамі Чорнобиля назавжди” (“Міст” 10 березня 2005 р.) складаю 100 дол. **Марія Андрусак**.

У світлу пам'ять бл. п. **Володимира Возьного** на допомогу дітям інвалідам у сиротинцях України, які відвідує сестра **Марія Бернарда ЧСВВ** (через 10-ий Відділ СУА) склали: 30 дол. – **Люба Сілецька**, 25 дол. – **Марія Данилів**; по 20 дол. – **Анна Борис**, **Марія Бохнар**, **Галя Вірстюк**, **Анна Вомпель**, **В. Т. Гарасевич**, **Галя Гомзяк**, **Стефанія Григорчук**, **А. Заброцька**, **Гелен Задворняк** з родиною, **Іванна Мазурак**, **Стефанія Нитяга**, **Надя Опушинська**, родина **Реїв**, **Галя Утриско**, **Катерина Янковська**; по 10 дол. – **Марія**

Бойчук, **Олександр Васюта**, **Наталія Мацьків**, **Анна Чатковська**. Через 10-ий Відділ 395 дол.

По 100 дол. – **Юрій Р. Білик**, **Уляна** і **Володимир Гайгари**, **Віталій Пиріг**, **Константин** і **Марія Возні**, **Ірена Марія Возна**; по 50 дол. – **Тарас** і **Марія Борковські**, **Людмила** і **Зенон Чайковські**, **Олег** і **Ірена Цюки**, **Йосиф** і **Віра Гоміки**, **Петро** і **Марта Казанівські**, **Люба Кос**, **Ірена**, **Марта** і **Андрій Козаки**, **Орест** і **Марта Лесюки**, **Стефан** і **Анна Макухи**, **Адріана Масюк**, **Роман** і **Ірена Олійники**, **Богдан Л. Пазуняк** і **Софія М. Коропецькі**; по 40 дол. – **Ольга Лішинська**, **Богдан Мізак**, **Стефан Рожок**; по 30 дол. – **Христина** і **Роксоляна Чорпіти**, **Любомир** і **Наталія Гевки**; по 25 дол. – **Андрея** і **Роман Книгницькі**, **Адріан Левицький**, **Петро** і **Зоряна Сьокали**; 20 дол. – **Віра Кліш**, **Тамара**, **Зен**, **Ляриса Фаріони**, **Адріан** і **Гелена Кльоси**, **Богдан** і **Стефанія Макухи**, **Христина Масюк**, родина **Петра Захарчуків**; по 10 дол. – **Hildegarde Vabak**, **Ярослав** і **Олена Добровольські**, **Галина Дубіль**, **Ярослав** і **Кароля Федорійчуки**, **Діонізій** і **Галина Карамани**, **Г. і М. Лещинини**, **В. Б. Лещинини**, **Надія Лоцуняк**, **Христина Озарко**, **Марта Озарко**, **Алекс** і **Ольга Васюти**. Разом 1,605. Загально 2,000.

МОЛОКЕЇ БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

У світлу пам'ять **Олімпії Роговської** на сніданки школярам України склали: 150 дол. – **Марія** і **Юрій Штогрини**; по 100 дол. – **Лідія** і **Андрій Закревські**, **Ольга** і **Теодозій Зазулі**, **Ірина** і **Ярослав Куровицькі**; 75 дол. – **Ольга Городецька**; 50 дол. – **Стефанія** і **Дмитро Косовичі**, **Ярослава** і **Іван Лучечки**, **Ольга** і **Богдан Михайліви**, **Марія** і **Ярослав Томоруги**, **Марта** і **Євстахій Яроші**; 40 дол. – **Марія** і **Олександр Леськіви**; по 30 дол. – **Ольга Гаєцька**, **Галина** і **Ярослав Оберишини**; по 25 дол. – **Анастасія Гірняк**, **Люба** і **Павло Михалевичі**, **Богданна** і **Володимир Слижі**; 20 дол. – **Наталія Дума**. Разом 970 дол.

Христина Кохан, дочка.

У світлу пам'ять бл. п. **Стефанії Якимів** членки 49-го Відділу СУА в Баффало, склали 100 дол. на сніданки школярам України.

Уляна Лоза, голова Відділу.

У світлу пам'ять дорогого стрийка бл. п. **Лева Стеткевича**, складаю 50 дол. на сніданки школярам України (через 83-ій Відділ СУА).

Лідія Андрусишин.

У світлу пам'ять бл. п. **Лева Стеткевича**, стрийка **Лідії Андрусишин**, на сніданки школярам

України 25 дол. склали Лідія і Андрій Закревські.
Лідія Закревська, скарбник 83-го Відділу СУА.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Варка Бачинська, референтка Суспільної опіки СУА.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви за травень

1.220 дол. 118-ий Відділ СУА; 1,070 дол. – Стефан і Ольга Приймаки (86); 500 дол. – LTC Roman Hayda, MD, Exxon Mobil Foundation (Dr. Daria Lissy, Volunteer Services) (54); 440 дол. – 50-ий Відділ СУА; 350 дол. – Бернард і Анна Кравчуки (98); 330 дол. – Петро Панчишин; 300 дол. – Ліна Басюк (22); 250 дол. – Іванна Горчинська (22); 225 дол. – Оксана Мельник (22), по 220 дол. – Люба Вижницька (ВЧ), Омелян Стешин, д-р Александер Стрільбицький, Богдан і Христина Турченкоки (90), Дарія Турянська (28), Любомира Ціховляс (124), 54-ий Відділ СУА, 78-ий Відділ СУА; 200 дол. – Богдан і Марія Полянські (86); 155.82 – Мирон Б. Кравчук (Bristol-Myers Squibb Matcheng Fund through United Way) (98); 150 дол. – Меланка Грицюк Маззорана (98); по 110 дол. – LTC Mark Czechut (RET) Pearl Dent, Надія Іванчук (56), Paul & Elena Oberleither (98), Elaine T. Sunseri Володимир і Богдана Слижі (83), Денис і Мирослава Стахиви (65) Таїсса Турянська (85), 10-ий Відділ СУА; 75 дол. – Mary Kuduk; 60 дол. – Данило Базарко (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98); по 50 дол. – Titlie Decyk, Stephanie Senediak; по 25 дол. – John & Doreen Rudan (86), Charles Tyrawsky, Оксана Салдит (49), Jerry Yurchak; 21 дол. – Рената Бігун (28); 20 дол. – Оксана Моклячук (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98); 15 дол. – Дарка Мазурик (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) 10.50 дол. – Іван Василик (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way).

У ПАМ'ЯТЬ...

У пам'ять св. п. Віри Крейді (Vera Cready), яка померла 4 квітня 2005 р. складаю 100 дол. на Стипендійну акцію СУА (через 50-ий Відділ СУА в ЕнАрборі, Міч.).
Анна Василичин.

In loving memory of my mother **Barbara Bachynsky**, please accept a donation in the amount of \$220 to the UNWLA Scholarship Program for a student in Ukraine.
Yarema Bachynsky.

Замість квітів на могилу бл. п. Івана Менцінського складаємо 50 дол. (через 83-ій Відділ СУА) на Стипендійну акцію СУА учням-сиротам в Україні. Дружині п. Дарії висловлюємо ширі співчуття.

Лідія і Ярослав Черники.

Замість квітів на могилу бл. п. Михайла Лотоцького, мого шкільного товариша в Тернополі та приятеля нашої родини, складаємо 100 дол. на Стипендійну акцію СУА (через 98-ий Відділ СУА).

Дружині Розі з родиною висловлюємо наше щире співчуття.
Юрій і Оріся Яцусі.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. Оріся Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА.
Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

Пожертви

з нагоди 60-ліття журналу „Наше Життя”

1,000 дол. – Каса „Самопоміч”; по 500 дол. – Ліна Басюк, Фундація „Спадщина” при банку „Певність”; 300 дол. – Анна Войтович; 150 дол. – Валя Хринівська; по 100 дол. – Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці при парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Олена і Марта Войтовичі, Іванна Горчинська, Василь і Любомира Каліни, Дана Коваль, Люба Климкович, Олена Матвійшин, Оксана Мельник, Слава Панчук, Ірена і Петро Поповичі, Ореста Ткачук, Марко Шеремета, Оленка Харкевич; 75 дол. – Дарія Городиська; по 60 дол. – „Золотий Хрест”, Мирон Войтович, Дарія і Мирон Ярошевичі; по 50 дол. – ОЖОЧСУ, „Міст Карпати” і „Голос України” Похоронне заведення „Музика”, Українська аптека, Хор „Прометей”, Марійка Боднарук, Любомир і Оксана Крушельницькі; по 40 дол. – Пекарня „Анна”, Володимир Сірій; по 25 дол. – Дім взуття, Квітницарня „Best Florist”, Іванна Городиська, Марія Дурбак, Ева Зеленко; 20 дол. – Сузанна Казанівська, Анна Слободян, Марія Щерб'юк; 10 дол. – Ukrainian Village cleaners, Валя Цурковська. Разом 6,000 дол.

Складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. З нагоди 80-ліття СУА. бажаю всього добра нововибраній голові, членкам Головної Управи і головам відділів.

Бажаю наснаги у праці для добра і розвитку СУА. Щиро вітаю, Надія Бігун.

Замість квітів на могилу бл. п. Христі Навроцької з Домбчевських складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щирі співчуття.
Ярослава Стасюк.

На могилу довголітньої голови 64-го Відділу СУА в Нью-Йорку Христі Навроцької складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Оксана Луцька.

Замість квітів на могилу бл. п. Юрія Лонишина складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „На-

ше Життя”, а дорогій пані Софії висловлюю щире співчуття. **Іванна Ратич.**

Замість квітів на могилу бл. п. **Теодори Гарасимович**, сестри моєї товаришки Олени Бобеляк, складаю **30 дол.** на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюю глибокі співчуття. **Володимира Теслюк.**

Замість квітів на могилу бл. п. **Остапа Татомира**, брата нашої членки Лесі Городиської, 19-ий Відділ СУА в Трентоні складає **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо найщиріші співчуття. **Мирося Глушок**, референтка суспільної опіки 19-го Відділу СУА.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

Дуже дякую за надання мені Почесного членства на XXVII Конвенції СУА.

Я з вдячністю і гордістю прийняла грамоту Почесного членства – найвище відзначення за працю в нашій організації. Складаю 250 дол. на 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької для праці Союзу Українок Америки.

Бажаю Вам, пані голово, і Екзекутиві багато сили, здоров'я і успіхів у Вашій праці.

З товариським привітом Марійка Томорук.

* * *

Вельмишановна пані Голово!

Сердечно дякую Вам, Екзекутиві і членам Головної Управи за надання мені Почесного членства СУА на XXVII Конвенції СУА. Цією найвищою нагородою дорожитиму до кінця свого життя.

З вдячності складаю 200 дол. на 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької.

З пошаною і привітом Марта Данилюк.

ЗБІРКА НА “МАЙДАН”

108-ий Відділ СУА, Нью-Гейвен, Конн. склав 1,000 дол.: 60 дол. – Василь і Доля Бистряники; по 50 дол. – Катя Бембер, Христина і Мирон Мельники, Орест Дубно, Ірена Гладка, Роман і Дуся Попелі, Платон Хома, Петро Корнієнко; по 30 дол. – М. і Надя Трояни, Євгенія Доблянська; по 25 дол. – Дизя Брочинська, Володимир і Уляна Зіничі; по 20 дол. – Т. Чабала, Богдан Данко, Ігор Вальницький, Роман Дзюба, Марта Рудик, д-р Осип Данко, Василь Юречко, Марійка Романюк, Славка Горбата, Йосиф і Анна Собки, Іван Гузик, Марія Антонішин; по 10 дол. – Рома Череха, Люба Заєць, Ганя Селемі, Зенон і Оріся Мандичі, Богдан Дзюбіна, Ляриса Керничка, Т. Ярмоленко, Ярослав Попель, Марія Собко, Frances Dmyterko; по 5 дол. – Богдан Сова, Марія Сова, Анна Мазур, Р. Сохан, Allan Yursha, Michael Murgun; 2 дол. – Steve Ciukenda; 1 дол. – S. Plachtyna. Разом зібрали 938 дол., Відділ додав 62 дол.

Христина Мельник, голова 108-го Відділу СУА.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Січень 2005 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Ольги Буртик **2,000 дол.** склала **Ірена Буртик.**

(International Flavors & Fragrances)

ПОЖЕРТВИ

3,000 дол. – д-р Володимир і Ярослава Трембіцькі; **1,000 дол.** – Mary Pressey; **500 дол.** – William Y. Chen & Dr. Mary Holowinsky; **200 дол.** – Ярослав і Галина Оберишини; по **100 дол.** – Бронислав і Анна Винники, Анна Качарай, Роман і Анна Байляки; **70 дол.** – Ann Lemp; по **50 дол.** – Kenneth & Lena Kolakolski, Михайло і Стефанія Рудики, Олександр і Ірена Воробці, Наталія Невмержицька, Сергій і Леся Принада Демиденки; **40 дол.** – Розалія Воробель; по **30 дол.** – Павлина Данчук, Ліса Басараб; по **25 дол.** – Петро і Марія Лещини, Марія Константин, Теодозія Кушнір, Анна Столярська, Ярослав Кізик, д-р Іван і Олександра Кизики, Людмила Бойко; по **20 дол.** – Теодор Іванів, Богдан і Патриція Мирі, Надія Стри-

хар, Галина Гомзак, Юлія Масник, Іван і Марія Борбичі; по **15 дол.** – Марія Тершаковець, Євгенія Якимович, Анна Наташа; **14 дол.** – Михайло і Галина Шубяки; по **10 дол.** – Лоля Савеська, Марта Сидір, Татяна Дідошак, Марія Петровська, Олександр Пришляк; **5 дол.** – Василь Музика.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

По 10,000 дол. – д-р Володимир і Анна Рак, Стефанія Савчук; по **2,000 дол.** – 73-ій Відділ СУА, Ярослава Рубель; **1,800 дол.** – Порфірій і Тамара Панкевичі; **1,100 дол.** – Daniel Kashimer; по **1,000 дол.** – Євген і Євгенія Івашківи, Марта Данилюк, д-р Іванна Ратич; по **500 дол.** – Іван і Христина Плюти, Лідія Кий, Владика Василь Лостен, Марія Лавро, Мирослава Данилишин, Володимир і Анна Сафіяни, Іванна Шкарупа, Ярослав і Катря Червоняки, Володимир і Уляна Дячуки; по **300 дол.** – Ада Осінчук, д-р Андрій і Тетяна Тершаківці, Іван Чернявський, Володимир і Володимира Васічки, проф. Володимир Петришин, Іван і Стефанія Серанти;

Продовження на стор. 36.

Тарас ШЕВЧЕНКО

МИНАЄ ЛІТО

Минає літо. Шелестить
пожовкле листя по дїброві,
гуляють хмари, сонце спить...

Михайло СТЕЛЬМАХ

ПОЗНАЙОМИЛИСЯ

Вересневий ранок батьківською рукою поклав на русяву голову новенький, з солдатського сукна картузик* і покликав до школи.

– Ти ж дивись та гляди мені... – ще наказувала мати щось із порога, коли він перестрибнув перелаз і мало не збив з ніг якусь дівчинку, що теж ішла до школи. Як і всі школярки в їхньому селі, вона в хусточці несла свій підобід.

– Ти чого? – налякано спитала дівчинка.

– А тобі вулиці мало, що біля перелазу чалапаєш? – одразу гримнув на неї.

– Я ж не знала, що ти будеш через перелаз стрибати... – довірливо сяйнула великими синіми очима і запитала: – Це твоя вулиця?

– Моя! – ще раз поглянув на крамну хустинку – вона, як на той повійський час, була дивиною, бо всі школярки мали тільки полотняні хусточки.

– А наша вулиця ширша! – похвалилася дівчинка.

– І в нас була широка, так сусіди, поки мінялися різні влади, переставили плоти і вкрали піввулиці.

– Хіба ж вулицю можна вкрати? – не повірила і засміялася школярка.

– Коли добрі злодії, то не тільки вулицю, а й банк можуть обікрасти.

– Банк? А що воно таке?

* картузик – кашкетик.

- Це така велика хата, де всюди лежать гроші, і паперові, і з чистого золота.
- А хіба ж гроші не закопують у землю?
- У банку не закопують.
- Через те їх і крадуть, – вирішила дівчинка, оглянувшись і таємничо зашепотіла: – А мій брат Омелян ходив у степ шукати могильний скарб.
- І знайшов?
- Ні, тільки зітліле сідло викопав. Сердився він і на нього, і на нас з мамою.
- Чого ж на вас?
- Треба ж зігнати на когось злість. Ти в яку ходиш групу?
- У другу.
- А я у першу ще передучора сама записалась, бо в мене буквар є. Як тебе звати?
- Богданом.
- А мене по-різному: як не сердяться – Яриною, а як сердяться – Оришкою. У нас дома є журавель з перебитим крилом, такий гарний розумний: курей стереже, і вже шуліці не добратися до курчат.
- Покажеш його мені?
- Авжеж...

Марія ПРИГАРА

ПЕРША ЗУСТРІЧ

Мине отак з півсотні літ,
і, може, з високості,
з чужих планет в наш
рідний світ
злетять незнані гості.

Вони свій срібний корабель
спрямують з небокраю
не на піски серед пустель,
а в поле біля гаю.

І, ще не бачивши землян,
не визнавши навіть, хто ми,
покинуть гості космоплан
і скинуть геть шоломи.

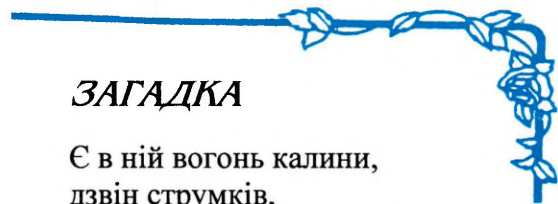
Повітря свіже, як струмок,
наповнить їхні груди,
під ноги ляже сто стежок,
які втоптали люди.

Співучий шелест наших нив
докотиться, мов пісня,
розкаже, хто хліба зростив,
яким у полі тісно.

Гостям назустріч вийде ліс,
схиляючи вершини,
озветься гомоном беріз,
перекликом пташиним.

І подорожні мовчазні
побачать вперше в світі
ялину в темнім убранні,
калину в білім цвіті.

В росі блищатиме гілля:
торкни – і рине злива.
Зирнутья гості:
– Це – Земля,
яка ж вона красива!

ЗАГАДКА

Є в ній вогонь калини,
дзвін струмків,
солодкий щебет ранніх солов'їв,
твоя, дитино, пісня колискова
і материнське тепле й ніжне слово.

/Батьківщина/

Марія ЛЮДКЕВИЧ

Продовження зі стор. 33.

по 250 дол. – Чарлз і Роксоляна Подпірки, Ліда Прокоп і Володимир Артимишин; по 200 дол. – Daniel & Lesia Albizati, Іван Гірний, Олександр і Ірена Ховайли, Леся і Марія Цой, Анна Гамука, Юрій і Марія Штогрини; по 150 дол. – Марта Рудик, Володимир і Богданна Слижі; 125 дол. – Вячеслав Вишневський; по 100 дол. – Дарія Лиса (Exxon Mobil), Йосиф Войтович, МБА & Мона Войтович, Ігор Зварич і д-р Марта Лопатинська, Андрій і Христина Храпливі, Олександра Яцкевич, д-р Микола і Христина Баранецькі, Ларісса Герман, Ольга Кузьмович, Люба Мельник, Тереса Бень, д-р Денис Стахів, Ірена Пашесник, Михайло Фурда, Зенон Черник і д-р Арета Подгородецька, Юлія Криса, Семен Літепло. Роман і Анна Байлаки, Іван і Татяна Макарі, Марія Храплива, Я. Маринчк, Марія Жуковська, Богдан Стеців, Aleksis Dagan, Оксана Лев, Андрій і Раїса Кушнірі, Михайло і Люба Лапичак Леськи, Марія Крамарчук, д-р Володимир Петришин, Євген Смерека, Марія Тершаковесь і Роман Гавриляк, Олег і Ріта Послушні, д-р Стефанія Макар-Лауді, Ірена Каратницька, д-р Юрій Солтис, Марта Масна, Діонізія Брочинська, Анастасія Гірняк; по 50 дол. – Номі & Ellen Вугамжі, Михайло і Стефанія Рудики, Ігор і Наталія Гавдяки, Іван Куземський, Віра Шершень, Карло Мельничук, Стен і Галина Якубовичі, Анна Білевич, Ірена Телюк, Люба Спікула, Ірена Іванчишин, д-р Сергій і Неля Винарські, Модест Артимв, Валентина Чудовська, Надія Троян, проф. Іван і Марія Лобаї, Меланія Кузьма, Василь і Станіслава Ковачі, Стефан і Емілія Воляники, Анна Плєскун, Евдокія Кріль, Лев і Арета Добрянські, Данило і Марія Савицькі, Левко Майстрєнко і Ніна Наливайко, Дарія Сапієнза, Михайло і Ольга Ільківи, д-р Віталій Богданів; 40 дол. – Іван Ляшек; по 30 дол. – Ярослав Козишко, Люба Кінах, Ярослав Кіцок; по 25 дол. – Roma & Rocco Alfano, Nancy Huzar, Danielle A. Liszczyk, Margarete Kіec, Elizabeti Jones, Ірена Мандич, Лідія Баргінок, Марія Слободян, Любомира Пежанська, Марта Нукас, д-р Марта Федорко, Ольга Кандель, Надія Шехович, Ярослав Волощук, Марія Андрусак, Дарія Дроздовська, Адріян Іванчук, Розалія Воробель, Михайло Світлик, Теодор Назарук, Володимир і Звенислава Романіві, Мирон Бойко, Галина Гомзак, Іван і Марія Вороняки, Володимир Кузик, Стефан і Галина Максимюки; по 20 дол. – Юлія Масник, Корнелія Лонкевич, Ольга Чмола, Франко і Галина Затонські, Анастасія Вариха, Ірена Гарріс; по 15 дол. – Людмила Бойко, Іван Черешня; по 10 дол. – Петро Грицак, Юрій Левицький, Роман Беґей, Іванна Цьолко, Галина Грішко, Ольга Гриньків, Катерина Кунька, Галина Бистрицька, Осип Гончарук, Любомира Мокей; 5 дол. – Тетяна Дідошак; 2 дол. – С. Solkshinitz.

Через Комітет Розбудови в Рочестері, Н.Й. 60 дол. – Людвик Бах; 50 дол. – Аріядна Бах.

З НАГОДИ

З нагоди уродин Дзвінки Захарчук замість подарунків пожертви на Будівельний Фонд УМ склали: по 45 дол. – Василь і Марія Панчаки, Анатолій і Маруся Іванишини, Михайло і Лілія Бокареві, Стефан і Анна Макухи, д-р Роман і Євгенія Дикі, Яро і Петруся Дикі, д-р Роман і Дарія Дикі, Роман і Іванна Федики; 40 дол. – Стефан і Наталія Фірки.

In honor of **Wasył and Anna Sierant** we are donating \$ 1,000 to The Ukrainian Museum Building Fund, through UNWLA Branch 1.

Dr. Horst and Gloria Brunschede.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

In memory of **John Charzenko** \$ 75 was donated by **Foster Wheeler Inc.**

У пам'ять бл. п. Світлани Чолган складаємо 100 дол. **Мирон і Люба Чолгани.**

У пам'ять бл. п. Світлани Чолган складаємо 100 дол. **Северин Палидович і Володимира Ріпнік.**

У пам'ять бл. п. Світлани Чолган складаємо 50 дол. **Д-р Теодозій і Люба Крупи.**

У світлу пам'ять незабутніх приятелів, бл. п. **Юхима і Євгенії Харченків** складаю 100 дол. Родині висловлюю щирі співчуття. **Наталія Кравчук.**

У світлу пам'ять найдорожчої мами, бл. п. **Євгенії Гіщинської** складаю 1,000 дол. (через 12-ий Відділ СУА). **Лідія Гіщинська.**

У пам'ять бл. п. о. протопрєсвітера **Сергія Нєпрєля** складаємо 250 дол. **Д-р Ігор і Марта Восвідки.**

У пам'ять бл. п. **Миколи Зінича** складає 5,000 дол. **Анна Зінич.**

У пам'ять нашої вуянки бл. п. **Ірени Букоємської**, мисткині і студентки Олександра Архипєнка і Михайла Мороза, складаємо 25 дол.

Ірена Мороз із сином Ігорем.

Замість квітів на могилу нашого приятеля з молодечих літ бл. п. **д-ра Ігоря Витвицького**, складаємо 200 дол. Пані Дарці з родиною висловлюємо щире співчуття. **Роман і Оксана Трєшньовські.**

У п'яту річницю смерті мого чоловіка, бл. п. **Миколи Чорного Досінчука**, ініціатора школи кобзарського мистецтва в Нью Йорку і журналу "Бандура", та сина бл. п. **Олега Венгерчука**, який загинув 9-11-2001 р. у World Trade Center, складаю 1,000 дол. **Стефанія Чорна.**

У пам'ять мого брата, бл. п. **Олега Венгерчука** складаю 100 дол. **Остап Венгерчук.**

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа і адміністрація УМ

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Христина Ярема
Рома Шуган
Рената Заяць
Катерина Немира
Ірена Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марія Гавриляк

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- англомова секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- для справ преси
- вільна членка
- вільна членка

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- здоров'я і довкілля

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич
Христина Хомин-Ізак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Катерина Воловодюк
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Діонізія Брочинська
Маріянна Заяць
Уляна Глинська

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью-Йорк
- Північний Нью-Йорк
- Нью-Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью-Йорк
- зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Надія Цвях
Марія Томоруґ
Анна Рак
Лідія Закревська
Леся Ґой

- голова
- членка
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадніченко — редактор англомовної частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac
Lidia Babiuk
Christina M. Jarema
Roma Shuhan
Renata Zajac
Kateryna Nemyra
Irena Steckiiv
Vera Kushnir

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (engl.)
- Financial Secretary
- Treasurer
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drozdovska
Chrystyna Shwed
Ulana Kobzar

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Maria Havryluk

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Health and Environment Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Kateryna Wolowodiuk
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Dionisia Brochynsky
Mary Ann Zajac
Uljana Hlynsky

- Detroit
- Philadelphia
- New York City
- New York - North
- New Jersey
- Ohio
- Chicago
- New England
- New York - Central
- Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Nadia Cwiach
Maria Tomorug
Anna Rak
Lidia Zakrewsky
Lesia Goj

- Chairwoman
- Member
- Member
- Member
- Alternate
- Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадніченко — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

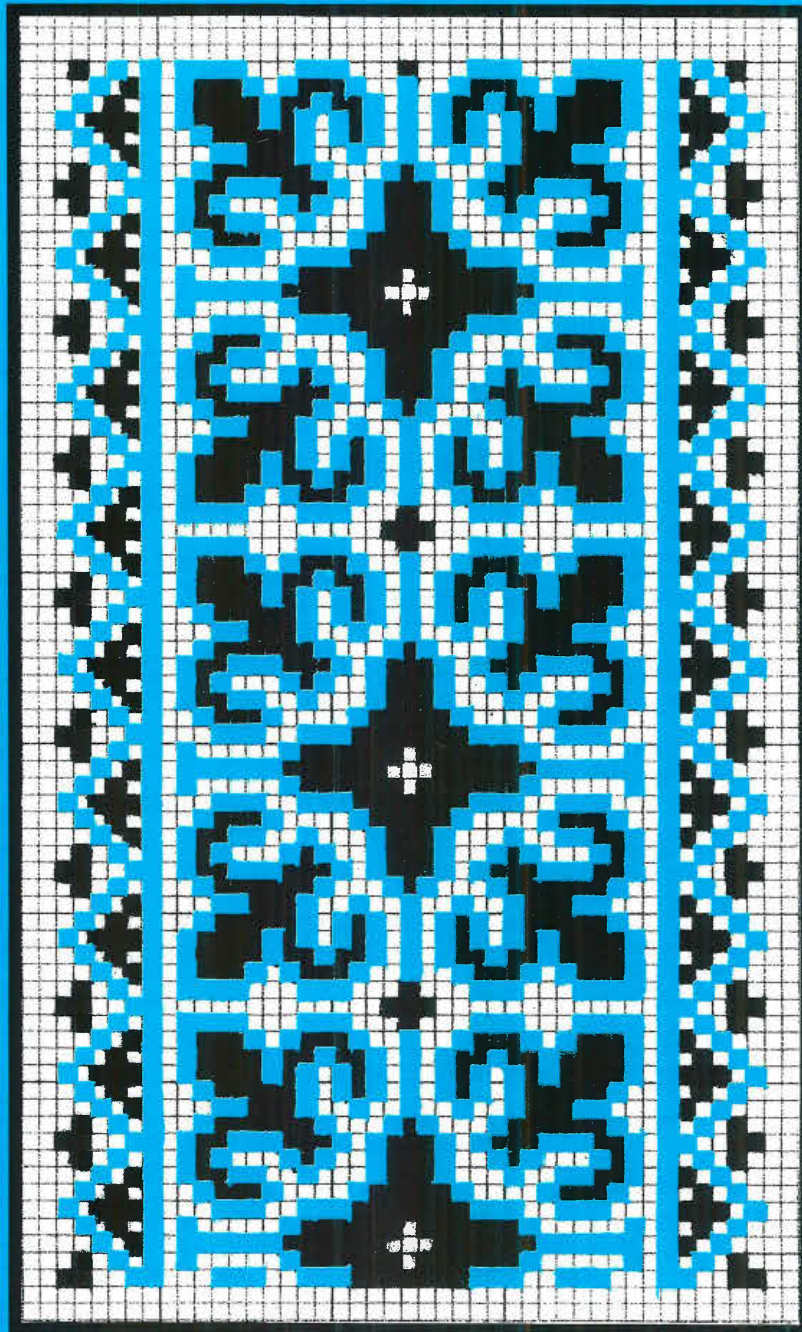
Адміністратор бюро — Наталія Дума
Office administrator — Natalia Duma
Години урядування: 9:00 – 11:30

СТИПЕНДИЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

**Южно-руській орнамент Н. Лисенко, 7 видання, І. Н. Розова, Київ 1886 р.
Зі збірки Євгенії Бачинської-Федусевич.**